

Ο περί της Σύμβασης κατά του Εγκλήματος μέσω του Διαδικτύου (Κυρωτικός) Νόμος του 2004 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 22(ΠΙ) του 2004

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΗΚΕ
ΣΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ ΣΤΙΣ 23.11.2001**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης κατά του Εγκλήματος μέσω του Διαδικτύου (Κυρωτικός) Νόμος του 2004.

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ερμηνεία.

2. Στον παρόντα Νόμο εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-

"Ανήλικος" σημαίνει πρόσωπο κάτω των 18 ετών.

"Δεδομένα Υπολογιστών" σημαίνει κάθε αναπαράσταση γεγονότων, πληροφοριών ή εννοιών με μορφή κατάλληλη για επεξεργασία σε σύστημα υπολογιστή και συμπεριλαμβάνει πρόγραμμα κατάλληλο να προκαλέσει σ' ένα σύστημα υπολογιστή την εκτέλεση μιας λειτουργίας.

"Δημοκρατία" σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία.

"Διακινούμενα Δεδομένα" σημαίνει τα ηλεκτρονικά δεδομένα που σχετίζονται με την επικοινωνία μέσω συστήματος ηλεκτρονικών υπολογιστών, τα οποία δημιουργήθηκαν από το σύστημα ηλεκτρονικών υπολογιστών και αποτελούν μέρος της αλυσίδας επικοινωνίας δεικνύοντας προέλευση, προορισμό "δίοδο"

ή "οδό", ώρα, ημερομηνία, μέγεθος, διάρκεια, τύπο της υπηρεσίας δικτύου που υποδεικνύει την επικοινωνία.

"Παροχέας Υπηρεσιών" σημαίνει:

- κάθε δημόσια ή ιδιωτική οντότητα που παρέχει στους χρήστες των υπηρεσιών της τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν μέσω ενός συστήματος υπολογιστών, και

- κάθε άλλη οντότητα που επεξεργάζεται ή αποθηκεύει ηλεκτρονικά δεδομένα, και λογαριασμό μιας τέτοιας υπηρεσίας επικοινωνιών ή των χρηστών της.

"Σύμβαση" σημαίνει τη Σύμβαση κατά του Εγκλήματος μέσω του Διαδικτύου που υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 23.11.2001 και στην οποία η Κυπριακή Δημοκρατία προσχώρησε με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αριθμό 54.571 και ημερομηνία 21 Νοεμβρίου 2001.

"Σύστημα υπολογιστή" σημαίνει συσκευή ή ομάδα συσκευών που είναι εσωτερικά συνδεδεμένες μεταξύ τους ή συνδεδεμένες συσκευές, οι οποίες επεξεργάζονται αυτόματα δεδομένα, με τη χρήση προγράμματος.

Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης.
Πίνακας.

3.-(1) Η Σύμβαση το κείμενο της οποίας στο Αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα και η μετάφραση του στα Ελληνικά στο Μέρος II του Πίνακα κυρώνεται με τον παρόντα Νόμο.

(2) Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων που εκτίθενται στα Μέρη I και II του Πίνακα υπερισχύει το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο που εκτίθεται στο Μέρος I αυτού.

23(Ι) του 2001

61(Ι) του 1996

25(Ι) του 1997

41(Ι) του 1998

120(Ι) του 1999

151(Ι) του 2000

118(Ι) του 2003.

(3) Η Σύμβαση εφαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ακολουθούν και σε συνάρτηση με άλλους νόμους της Δημοκρατίας και ειδικότερα με τον περί Διεθνούς Συνεργασίας σε Ποινικά Θέματα Νόμο του 2001 και του περί Συγκάλυψης Έρευνας και Δήμευσης Εσόδων από Ορισμένες Εγκληματικές Πράξεις Νόμο του 1996.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Αδικήματα κατά της εμπιστευτικότητας, ακεραιότητας και διαθεσιμότητας των δεδομένων και συστημάτων υπολογιστών (Computer data and systems)

Ποινικοποίηση
παράνομης
πρόσβασης.

4. Όποιος με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα εισέρχεται στο σύνολο ή μέρος συστήματος ηλεκτρονικών υπολογιστών, παραβιάζοντας τα μέτρα ασφάλειας διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Ποινικοποίηση
παράνομης
παρέμβασης.

5. Όποιος με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα παρεμβαίνει με τεχνικά μέσα σε δεδομένα ηλεκτρονικού υπολογιστή τα οποία δεν εκπέμπονται δημόσια από, προς ή μέσα σ' ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές:

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου δεδομένα ηλεκτρονικού υπολογιστή περιλαμβάνουν και τα δεδομένα που είναι αποθηκευμένα ή μεταδίδονται με ηλεκτρονικό ή μαγνητικό ή άλλο τρόπο από σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή που μεταφέρει τέτοια δεδομένα.

Ποινικοποίηση
επέμβασης
σε δεδομένα.

6. Όποιος εκ πρόθεσης και χωρίς δικαίωμα καταστρέφει, διαγράφει, μεταβάλλει ή αποκρύπτει δεδομένα ηλεκτρονικού υπολογιστή διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Ποινικοποίηση
επέμβασης σε
σύστημα
ηλεκτρονικού
υπολογιστή.

7. Όποιος με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα προκαλεί σοβαρή παρεμπόδιση της λειτουργίας ενός συστήματος υπολογιστή, μέσω εισαγωγής, μεταφοράς, καταστροφής, διαγραφής, μεταβολής, προσθήκης, απόκρυψης δεδομένων ηλεκτρονικού υπολογιστή είναι ένοχος αδικήματος που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Ποινικοποίηση
κατάχρησης
επινοήσεων.

8.-(1) Απαγορεύεται η με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα παραγωγή, πώληση, προμήθευση προς χρήση, εισαγωγή, διανομή ή με άλλο τρόπο διάθεση -

(α) Μιας συσκευής συμπεριλαμβανομένου προγράμματος υπολογιστή που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί πρωτίστως με σκοπό τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 4 - 7 του παρόντος Νόμου.

(β) κλειδάριθμου ηλεκτρονικού υπολογιστή, κωδικού πρόσβασης ή παρόμοια δεδομένα με τα οποία ολόκληρο ή μέρος συστήματος υπολογιστή γίνεται προσβάσιμο με σκοπό να χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 4 - 7 του παρόντος Νόμου.

(2) Απαγορεύεται η με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα κατοχή των αναφερομένων στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται στα άρθρα 4 – 7 του παρόντος Νόμου.

Όποιος ενεργεί κατά παράβαση των εδαφίων (1) και (2) του παρόντος άρθρου διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Αδικήματα σχετιζόμενα με υπολογιστές

Ποινικοποίηση πλαστογραφίας σχετιζόμενης με ηλεκτρονικό υπολογιστή.

9. Όποιος με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα και με σκοπό τη καταδολίευση εισαγάγει, μεταβάλλει, διαγράφει ή αποκρύπτει δεδομένα ηλεκτρονικού υπολογιστή με τρόπον ώστε μη αυθεντικά δεδομένα που δημιουργούνται ως αποτέλεσμα των πιο πάνω παρεμβάσεων να παρουσιάζονται ή να χρησιμοποιούνται για νόμιμους σκοπούς σαν να ήταν αυθεντικά, ανεξάρτητα από το αν τα δεδομένα είναι άμεσα αναγνώσιμα και κατανοητά, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Ποινικοποίηση απάτης σχετιζόμενης με ηλεκτρονικό υπολογιστή.

10. Όποιος με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα και με σκοπό την καταδολίευση προκαλεί απώλεια στην περιουσία άλλου προσώπου με -

- (α) Εισαγωγή, τροποποίηση, διαγραφή ή απόκρυψη δεδομένων ηλεκτρονικού υπολογιστή
- (β) επέμβαση στη λειτουργία ενός συστήματος υπολογιστή

με σκοπό να επιφέρει χωρίς δικαίωμα οικονομικό όφελος στον εαυτό του ή σε άλλο πρόσωπο, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Αδικήματα σχετιζόμενα με το περιεχόμενο

Ποινικοποίηση
αδικημάτων
σχετιζόμενων
με παιδική
πορνογραφία.

11.-(1) Όποιος με πρόθεση και χωρίς δικαίωμα-

- (α) Παράγει παιδική πορνογραφία με σκοπό τη διανομή της δια μέσου συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή
- (β) προσφέρει, παρέχει πληροφορίες ως προς τον τρόπο που μπορεί να καταστεί διαθέσιμη ή καθιστά διαθέσιμη παιδική πορνογραφία μέσω συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή
- (γ) διανέμει ή διαβιβάζει (εκπέμπει) παιδική πορνογραφία δια μέσου συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή
- (δ) προάγει παιδική πορνογραφία μέσω συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή για τον ίδιο ή για άλλον
- (ε) κατέχει παιδική πορνογραφία σε σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή ή σε μέσον αποθήκευσης δεδομένων ηλεκτρονικού υπολογιστή

διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις εικοσιπέντε χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές:

Νοείται ότι στα πλαίσια του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου ο όρος "παιδική πορνογραφία" περιλαμβάνει πορνογραφικό υλικό που οπτικώς αναπαριστά ανήλικο πρόσωπο να εμπλέκεται σε σαφώς σεξουαλική συμπεριφορά, πρόσωπο που παριστάνει ανήλικο να εμπλέκεται σε σαφώς σεξουαλική συμπεριφορά, ρεαλιστικές εικόνες που παριστάνουν ανήλικο να εμπλέκεται σε σαφώς σεξουαλική συμπεριφορά.

Στα πλαίσια του παρόντος άρθρου «σαφώς σεξουαλική συμπεριφορά» περιλαμβάνει συνουσία μεταξύ ανηλίκων ή ανηλίκου και ενήλικα του ίδιου ή αντιθέτου φύλου, κτηνοβασία, αυνανισμό, σαδιστική ή μαζοχιστική συμπεριφορά στα πλαίσια σεξουαλικής πράξης.

**Αδικήματα σχετιζόμενα με παραβιάσεις
δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών
δικαιωμάτων**

Ποινικοποίηση
αδικημάτων
σχετιζόμενων
με παραβιάσεις
δικαιωμάτων
πνευματικής
ιδιοκτησίας
και συγγενικών
δικαιωμάτων.

59 του 1976
63 του 1977
18(Ι) του 1993
54(Ι) του 1999
12(Ι) του 2001
128(Ι) του 2002.

12.-(1) Όποιος με πρόθεση προβαίνει σε οποιαδήποτε πράξη η οποία προσβάλλει σύμφωνα με τον περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμο του 1976, δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα και η πράξη αυτή γίνεται μέσω συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή για εμπορικούς σκοπούς, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με τις προβλεπόμενες στον εν λόγω Νόμο ποινές.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών οι διατάξεις του αναφερόμενου στο εδάφιο (1) Νόμου.

Επικουρική ευθύνη

Ποινικοποίηση
απόπειρας,
συνδρομής ή
υποκίνησης.

13. Όποιος με πρόθεση αποπειράται, συνδράμει ή υποκινεί τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 4 – 12 του παρόντος Νόμου διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με χρηματική ποινή μέχρι είκοσι χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο ποινές.

Ποινική
ευθύνη
νομικών
προσώπων.

14. Τηρουμένων των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου Νόμου, που εφαρμόζεται στη Δημοκρατία αναφορικά με την ευθύνη νομικών προσώπων, για οποιαδήποτε πράξη τους, η οποία συνιστά ποινικό αδίκημα κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου, φέρουν ευθύνη για το αδίκημα, εκτός από τα ίδια τα νομικά πρόσωπα-

(α) Όλα τα μέλη του διοικητικού ή διαχειριστικού συμβουλίου ή της επιτροπής που διαχειρίζεται τις υποθέσεις των νομικών προσώπων

(β) ο γενικός διευθυντής ή ο διευθυντής ή ο διευθύνων σύμβουλος των νομικών προσώπων,

και η ποινική δίωξη για το αδίκημα μπορεί να στραφεί εναντίον της εταιρείας και εναντίον όλων ή οποιουδήποτε από τα πιο πάνω πρόσωπα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Διαδικαστικό
δίκαιο.

15. Τηρουμένων των διατάξεων του Μέρους 2 του Κεφαλαίου 2 της Σύμβασης ισχύουν τηρουμένων των αναλογιών και οι διατάξεις του Μέρους ΙΙ του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου.

Κεφ. 155
93 του 1972
2 του 1975
12 του 1974
41 του 1978
162 του 1989

142 του 1991
9 του 1992
10(Ι) του 1996
89(Ι) του 1997
54(Ι) του 1998
96(Ι) του 1998
14(Ι) του 2001.

ΜΕΡΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Επέκταση της
δικαιοδοσίας των
δικαστηρίων.

Κεφ. - 154
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
19 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991
6(Ι) του 1994
3(Ι) του 1996
99(Ι) του 1996
36(Ι) του 1997
40(Ι) του 1998
45(Ι) του 1998
15(Ι) του 1998
15(Ι) του 1999
38(Ι) του 1999
129(Ι) του 1999
30(Ι) του 2000
43(Ι) του 2000
77(Ι) του 2000
162(Ι) του 2000
181(Ι) του 2000
27(Ι) του 2001
12(Ι) του 2002
85(Ι) του 2002
144(Ι) του 2002
154(Ι) του 2002
25(Ι) του 2003.

16: Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα και παρά τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ποινικού Κώδικα, τα δικαστήρια της Δημοκρατίας έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν αδικήματα κατά παράβαση των διατάξεων της Σύμβασης στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 22 της Σύμβασης.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΚΔΟΣΗ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Σύμβαση ως νομική βάση για έκδοση.

17. Η Σύμβαση συνιστά νομική βάση για σκοπούς έκδοσης φυγοδίκων, σχετικά με διάπραξη αδικημάτων καλυπτομένων από τη Σύμβαση, στις περιπτώσεις όπου η έκδοση θα πρέπει να βασίζεται στην ύπαρξη συνθήκης μεταξύ της Δημοκρατίας και της αιτούσας την έκδοση χώρας, αλλά τέτοια συνθήκη δεν υφίσταται.

ΜΕΡΟΣ VI

ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεντρική αρχή.

17. Για σκοπούς της αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση έλλειψης εφαρμοστέων διεθνών συμφωνιών, δυνάμει του άρθρου 27 της Σύμβασης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως θα είναι η κεντρική αρχή που απαιτείται από την παράγραφο (2)(α) του εν λόγω άρθρου.

Σύνδεσμος.

18. Για τους σκοπούς του άρθρου 35 της Σύμβασης ως Σύνδεσμος καθορίζεται η Αστυνομία Κύπρου.

Κανονισμοί.

19. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς με τους οποίους να ρυθμίζει οποιοδήποτε θέμα χρήζει τέτοιας ρύθμισης για καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή της Σύμβασης και του Νόμου.

Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

20. Ο παρών Νόμος θα τεθεί σε ισχύ όταν τεθεί σε ισχύ και η Σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο (4) του άρθρου 36 της Σύμβασης.

ΜΕΡΟΣ Α

NOU 2003: 27

Lovtilak mot datakriminalitet

Vedlegg 1**Convention on Cybercrime, Budapest, 23.11.2001****Preamble**

~~The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,~~

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Recognising the value of fostering co-operation with the other States parties to this Convention;

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a common criminal policy aimed at the protection of society against cybercrime, inter alia, by adopting appropriate legislation and fostering international co-operation;

Conscious of the profound changes brought about by the digitalisation, convergence and continuing globalisation of computer networks;

Concerned by the risk that computer networks and electronic information may also be used for committing criminal offences and that evidence relating to such offences may be stored and transferred by these networks;

Recognising the need for co-operation between States and private industry in combating cybercrime and the need to protect legitimate interests in the use and development of information technologies;

Believing that an effective fight against cybercrime requires increased, rapid and well-functioning international co-operation in criminal matters;

Convinced that the present Convention is necessary to deter action directed against the confidentiality, integrity and availability of computer systems, networks and computer data as well as the misuse of such systems, networks and data by providing for the criminalisation of such conduct, as described in this Convention, and the adoption of powers sufficient for effectively combating such criminal offences, by facilitating their detection, investigation and prosecution at both the domestic and international levels and by providing arrangements for fast and reliable international co-operation;

Mindful of the need to ensure a proper balance between the interests of law enforcement and respect for fundamental human rights as enshri-

ned in the 1950 Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights and other applicable international human rights treaties, which reaffirm the right of everyone to hold opinions without interference, as well as the right to freedom of expression, including the freedom to seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, and the rights concerning the respect for privacy;

Mindful also of the right to the protection of personal data, as conferred, for example, by the 1981 Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data;

Considering the 1989 United Nations Convention on the Rights of the Child and the 1999 International Labour Organization Worst Forms of Child Labour Convention;

Taking into account the existing Council of Europe conventions on co-operation in the penal field, as well as similar treaties which exist between Council of Europe member States and other States, and stressing that the present Convention is intended to supplement those conventions in order to make criminal investigations and proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data more effective and to enable the collection of evidence in electronic form of a criminal offence;

Welcoming recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating cybercrime, including action taken by the United Nations, the OECD, the European Union and the G8;

Recalling Committee of Ministers Recommendations No. R (85) 10 concerning the practical application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters in respect of letters rogatory for the interception of telecommunications, No. R (88) 2 on piracy in the field of copyright and neighbouring rights, No. R (87) 15 regulating the use of personal data in the police sector, No. R (95) 4 on the protection of personal data in the area of telecommunication services, with par-

ticalar reference to telephone services, as well as No. R (89) 9 on computer-related crime providing guidelines for national legislatures concerning the definition of certain computer crimes and No. R (95) 13 concerning problems of criminal procedural law connected with information technology;

Having regard to Resolution No. 1 adopted by the European Ministers of Justice at their 21st Conference (Prague, 10 and 11 June 1997), which recommended that the Committee of Ministers support the work on cybercrime carried out by the European Committee on Crime Problems (CDPC) in order to bring domestic criminal law provisions closer to each other and enable the use of effective means of investigation into such offences, as well as to Resolution No. 3 adopted at the 23rd Conference of the European Ministers of Justice (London, 8 and 9 June 2000), which encouraged the negotiating parties to pursue their efforts with a view to finding appropriate solutions to enable the largest possible number of States to become parties to the Convention and acknowledged the need for a swift and efficient system of international co-operation, which duly takes into account the specific requirements of the fight against cybercrime;

Having also regard to the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the Council of Europe on the occasion of their Second Summit (Strasbourg, 10 and 11 October 1997), to seek common responses to the development of the new information technologies based on the standards and values of the Council of Europe;

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- a) «computer system» means any device or a group of interconnected or related devices, one or more of which, pursuant to a program, performs automatic processing of data;
- b) «computer data» means any representation of facts, information or concepts in a form suitable for processing in a computer system, including a program suitable to cause a computer system to perform a function;
- c) «service provider» means:
 - i. any public or private entity that provides to users of its service the ability to communicate by means of a computer system, and
 - ii. any other entity that processes or stores

computer data on behalf of such communication service or users of such service;

- d) «traffic data» means any computer data relating to a communication by means of a computer system, generated by a computer system that formed a part in the chain of communication, indicating the communication's origin, destination, route, time, date, size, duration, or type of underlying service.

Chapter II – Measures to be taken at the national level

Section 1 – Substantive criminal law

Title 1 – Offences against the confidentiality, integrity and availability of computer data and systems

Article 2 – Illegal access

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the access to the whole or any part of a computer system without right. A Party may require that the offence be committed by infringing security measures, with the intent of obtaining computer data or other dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.

Article 3 – Illegal interception

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the interception without right, made by technical means, of non-public transmissions of computer data to, from or within a computer system, including electromagnetic emissions from a computer system carrying such computer data. A Party may require that the offence be committed with dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.

Article 4 – Data interference

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the damaging, deletion, deterioration, alteration or suppression of computer data without right.

2. A Party may ~~reserve~~ the right to require that the conduct ~~described~~ in paragraph 1 result in serious harm.

Article 5 – System interference

Each Party shall ~~adopt~~ such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences ~~under~~ its domestic law, when committed intentionally, the serious hindering without right of the functioning of a computer system by ~~inputting, transmitting, damaging, deleting, deteriorating, altering, or suppressing~~ computer data.

Article 6 – Misuse of devices

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right:
 - a) the production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available of:
 - i. a device, including a computer program, designed or adapted primarily for the purpose of committing any of the offences established in accordance with the above Articles 2 through 5;
 - ii. a computer password, access code, or similar data by which the whole or any part of a computer system is capable of being accessed, with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in Articles 2 through 5; and
 - b) the possession of an item referred to in paragraphs a.i or ii above, with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in Articles 2 through 5. A Party may require by law that a number of such items be possessed before criminal liability attaches.
2. This article shall not be interpreted as imposing criminal liability where the production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available or possession referred to in paragraph 1 of this article is not for the purpose of committing an offence established in accordance with Articles 2 through 5 of this Convention, such as for the authorised testing or protection of a computer system.
3. Each Party may reserve the right not to apply paragraph 1 of this article, provided that the reservation does not concern the sale, distribu-

tion or otherwise making available of the items referred to in paragraph 1 a.ii of this article.

Title 2 – Computer-related offences

Article 7 – Computer-related forgery

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the input, alteration, deletion, or suppression of computer data, resulting in inauthentic data with the intent that it be considered or acted upon for legal purposes as if it were authentic, regardless whether or not the data is directly readable and intelligible. A Party may require an intent to defraud, or similar dishonest intent, before criminal liability attaches.

Article 8 – Computer-related fraud

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the causing of a loss of property to another person by:

- a) any input, alteration, deletion or suppression of computer data;
- b) any interference with the functioning of a computer system, with fraudulent or dishonest intent of procuring, without right, an economic benefit for oneself or for another person.

Title 3 – Content-related offences

Article 9 – Offences related to child pornography

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:
 - a) producing child pornography for the purpose of its distribution through a computer system;
 - b) offering or making available child pornography through a computer system;
 - c) distributing or transmitting child pornography through a computer system;
 - d) procuring child pornography through a computer system for oneself or for another person;
 - e) possessing child pornography in a compu-

ter system or on a computer-data storage medium.

2. For the purpose of paragraph 1 above, the term «child pornography» shall include pornographic material that visually depicts:
 - a) a minor engaged in sexually explicit conduct;
 - b) a person appearing to be a minor engaged in sexually explicit conduct;
 - c) realistic images representing a minor engaged in sexually explicit conduct.
3. For the purpose of paragraph 2 above, the term «minor» shall include all persons under 18 years of age. A Party may, however, require a lower age-limit, which shall be not less than 16 years.
4. Each Party may reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraphs 1, sub-paragraphs d. and e, and 2, sub-paragraphs b. and c.

Title 4 – Offences related to infringements of copyright and related rights

Article 10 – Offences related to infringements of copyright and related rights

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the infringement of copyright, as defined under the law of that Party, pursuant to the obligations it has undertaken under the Paris Act of 24 July 1971 revising the Bern Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and the WIPO Copyright Treaty, with the exception of any moral rights conferred by such conventions, where such acts are committed wilfully, on a commercial scale and by means of a computer system.
2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the infringement of related rights, as defined under the law of that Party, pursuant to the obligations it has undertaken under the International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisations (Rome Convention), the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and the WIPO Performances and Phonograms Treaty, with the exception of any moral rights conferred by such conventions, where such acts are committed

wilfully, on a commercial scale and by means of a computer system.

3. A Party may reserve the right not to impose criminal liability under paragraphs 1 and 2 of this article in limited circumstances, provided that other effective remedies are available and that such reservation does not derogate from the Party's international obligations set forth in the international instruments referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

Title 5 – Ancillary liability and sanctions

Article 11 – Attempt and aiding or abetting

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with Articles 2 through 10 of the present Convention with intent that such offence be committed.
2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, an attempt to commit any of the offences established in accordance with Articles 3 through 5, 7, 8, and 9.1.a and c. of this Convention.
3. Each Party may reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraph 2 of this article.

Article 12 – Corporate liability

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for a criminal offence established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within it, based on:
 - a) a power of representation of the legal person;
 - b) an authority to take decisions on behalf of the legal person;
 - c) an authority to exercise control within the legal person.
2. In addition to the cases already provided for in paragraph 1 of this article, each Party shall take the measures necessary to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible

- the commission of a criminal offence established in accordance with this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.
3. Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.
 4. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Article 13 – Sanctions and measures

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which include deprivation of liberty.
2. Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 12 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions or measures, including monetary sanctions.

Section 2 – Procedural law

Title 1 – Common provisions

Article 14 – Scope of procedural provisions

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish the powers and procedures provided for in this section for the purpose of specific criminal investigations or proceedings.
2. Except as specifically provided otherwise in Article 21, each Party shall apply the powers and procedures referred to in paragraph 1 of this article to:
 - a) the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention;
 - b) other criminal offences committed by means of a computer system; and
 - c) the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.
3. a) Each Party may reserve the right to apply the measures referred to in Article 20 only to offences or categories of offences specified in the reservation, provided that the range of such offences or categories of offences is not more restricted than the range of offences to which it applies the measures referred to in Article 21. Each

Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measure referred to in Article 20.⁴

- b) Where a Party, due to limitations in its legislation in force at the time of the adoption of the present Convention, is not able to apply the measures referred to in Articles 20 and 21 to communications being transmitted within a computer system of a service provider, which system:
 - i. is being operated for the benefit of a closed group of users, and
 - ii. does not employ public communications networks and is not connected with another computer system, whether public or private,
 that Party may reserve the right not to apply these measures to such communications. Each Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in Articles 20 and 21.

Article 15 – Conditions and safeguards

1. Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in this Section are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the adequate protection of human rights and liberties, including rights arising pursuant to obligations it has undertaken under the 1950 Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and other applicable international human rights instruments, and which shall incorporate the principle of proportionality.
2. Such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, inter alia, include judicial or other independent supervision, grounds justifying application, and limitation of the scope and the duration of such power or procedure.
3. To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the sound administration of justice, each Party shall consider the impact of the powers and procedures in this section upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

Title 2 – Expedited preservation of stored computer data*Article 16 – Expedited preservation of stored computer data*

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable its competent authorities to order or similarly obtain the expeditious preservation of specified computer data, including traffic data, that has been stored by means of a computer system, ~~in particular where there are grounds to believe that the computer data is particularly vulnerable to loss or modification.~~
2. Where a Party gives effect to paragraph 1 above by means of an order to a person to preserve specified stored computer data in the person's possession or control, the Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige that person to preserve and maintain the integrity of that computer data for a period of time as long as necessary, up to a maximum of ninety days, to enable the competent authorities to seek its disclosure. A Party may provide for such an order to be subsequently renewed.
3. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige the custodian or other person who is to preserve the computer data to keep confidential the undertaking of such procedures for the period of time provided for by its domestic law.
4. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Article 17 – Expedited preservation and partial disclosure of traffic data

1. Each Party shall adopt, in respect of traffic data that is to be preserved under Article 16, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a) ensure that such expeditious preservation of traffic data is available regardless of whether one or more service providers were involved in the transmission of that communication; and
 - b) ensure the expeditious disclosure to the Party's competent authority, or a person designated by that authority, of a sufficient amount of traffic data to enable the Party to identify the service providers and the path through which the communication was transmitted.

2. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Title 3 – Production order*Article 18 – Production order*

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order:
 - a) a person in its territory to submit specified computer data in that person's possession or control, which is stored in a computer system or a computer-data storage medium; and
 - b) a service provider offering its services in the territory of the Party to submit subscriber information relating to such services in that service provider's possession or control.
2. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.
3. For the purpose of this article, the term «subscriber information» means any information contained in the form of computer data or any other form that is held by a service provider, relating to subscribers of its services other than traffic or content data and by which can be established:
 - a) the type of communication service used, the technical provisions taken thereto and the period of service;
 - b) the subscriber's identity, postal or geographic address, telephone and other access number, billing and payment information, available on the basis of the service agreement or arrangement;
 - c) any other information on the site of the installation of communication equipment, available on the basis of the service agreement or arrangement.

Title 4 – Search and seizure of stored computer data*Article 19 – Search and seizure of stored computer data*

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to search or similarly access:
 - a) a computer system or part of it and computer data stored therein; and

- b) a computer-data storage medium in which computer data may be stored in its territory.
2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that where its authorities search or similarly access a specific computer system or part of it, pursuant to paragraph 1.a, and have grounds to believe that the data sought is stored in another computer system or part of it in its territory, and such data is lawfully accessible from ~~or available to the initial system, the authorities shall be able to expeditiously extend the search or similarly accessing to the other system.~~
3. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to seize or similarly secure computer data accessed according to paragraphs 1 or 2. These measures shall include the power to:
- seize or similarly secure a computer system or part of it or a computer-data storage medium;
 - make and retain a copy of those computer data;
 - maintain the integrity of the relevant stored computer data;
 - render inaccessible or remove those computer data in the accessed computer system.
4. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order any person who has knowledge about the functioning of the computer system or measures applied to protect the computer data therein to provide, as is reasonable, the necessary information, to enable the undertaking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2.
5. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Title 5 – Real-time collection of computer data

Article 20 – Real-time collection of traffic data

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to:
- collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, and
 - compel a service provider, within its existing technical capability:
 - to collect or record through the applica-

- tion of technical means on the territory of that Party; or
- to co-operate and assist the competent authorities in the collection or recording of,

traffic data, in real-time, associated with specified communications in its territory transmitted by means of a computer system.

2. Where a Party, due to the established principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1.a, it may instead adopt legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of traffic data associated with specified communications transmitted in its territory, through the application of technical means on that territory.
3. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.
4. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Article 21 – Interception of content data

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, in relation to a range of serious offences to be determined by domestic law, to empower its competent authorities to:
- collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, and
 - compel a service provider, within its existing technical capability:
 - to collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, or
 - to co-operate and assist the competent authorities in the collection or recording of,

content data, in real-time, of specified communications in its territory transmitted by means of a computer system.

2. Where a Party, due to the established principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1.a, it may instead adopt legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of content data on specified communications in its territory through the application of technical means on that territory.

3. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.
4. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Section 3 – Jurisdiction

~~Article 22 – Jurisdiction~~

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over any offence established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, when the offence is committed:
 - a) in its territory; or
 - b) on board a ship flying the flag of that Party; or
 - c) on board an aircraft registered under the laws of that Party; or
 - d) by one of its nationals, if the offence is punishable under criminal law where it was committed or if the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State.
2. Each Party may reserve the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1.b through 1.d of this article or any part thereof.
3. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in Article 24, paragraph 1, of this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to another Party, solely on the basis of his or her nationality, after a request for extradition.
4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its domestic law.
5. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Chapter III – International co-operation

Section 1 – General principles

Title 1 – General principles relating to international co-operation

Article 23 – General principles relating to international co-operation

The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this chapter, and through the application of relevant international instruments on international co-operation in criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation, and domestic laws, to the widest extent possible for the purposes of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.

Title 2 – Principles relating to extradition

Article 24 – Extradition

1. a) This article applies to extradition between Parties for the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, provided that they are punishable under the laws of both Parties concerned by deprivation of liberty for a maximum period of at least one year, or by a more severe penalty.
 - b) Where a different minimum penalty is to be applied under an arrangement agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation or an extradition treaty, including the European Convention on Extradition (ETS No. 24), applicable between two or more parties, the minimum penalty provided for under such arrangement or treaty shall apply.
2. The criminal offences described in paragraph 1 of this article shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between or among the Parties. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in any extradition treaty to be concluded between or among them.
3. If a Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it does not have an extradition treaty, it may

consider this Convention as the legal basis for extradition with respect to any criminal offence referred to in paragraph 1 of this article.

4. Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the criminal offences referred to in paragraph 1 of this article as extraditable offences between themselves.
5. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable extradition treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse extradition.
6. If extradition for a criminal offence referred to in paragraph 1 of this article is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, or because the requested Party deems that it has jurisdiction over the offence, the requested Party shall submit the case at the request of the requesting Party to its competent authorities for the purpose of prosecution and shall report the final outcome to the requesting Party in due course. Those authorities shall take their decision and conduct their investigations and proceedings in the same manner as for any other offence of a comparable nature under the law of that Party.
7.
 - a) Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of each authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty.
 - b) The Secretary General of the Council of Europe shall set up and keep updated a register of authorities so designated by the Parties. Each Party shall ensure that the details held on the register are correct at all times.

Title 3 – General principles relating to mutual assistance

Article 25 – General principles relating to mutual assistance

1. The Parties shall afford one another mutual assistance to the widest extent possible for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.
2. Each Party shall also adopt such legislative

and other measures as may be necessary to carry out the obligations set forth in Articles 27 through 35.

3. Each Party may, in urgent circumstances, make requests for mutual assistance or communications related thereto by expedited means of communication, including fax or e-mail, to the extent that such means provide appropriate levels of security and authentication (including the use of encryption, where necessary), with formal confirmation to follow, where required by the requested Party. The requested Party shall accept and respond to the request by any such expedited means of communication.
4. Except as otherwise specifically provided in articles in this chapter, mutual assistance shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable mutual assistance treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse co-operation. The requested Party shall not exercise the right to refuse mutual assistance in relation to the offences referred to in Articles 2 through 11 solely on the ground that the request concerns an offence which it considers a fiscal offence.
5. Where, in accordance with the provisions of this chapter, the requested Party is permitted to make mutual assistance conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed fulfilled, irrespective of whether its laws place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under its laws.

Article 26 – Spontaneous information

1. A Party may, within the limits of its domestic law and without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.
2. Prior to providing such information, the providing Party may request that it be kept confidential or only used subject to conditions. If the receiving Party cannot comply with such requ-

est, it shall notify the providing Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. If the receiving Party accepts the information subject to the conditions, it shall be bound by them.

Title 4 – Procedures pertaining to mutual assistance request in the absence of applicable international agreements

Article 27 – Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements

1. Where there is no mutual assistance treaty or arrangement on the basis of uniform or reciprocal legislation in force between the requesting and requested Parties, the provisions of paragraphs 2 through 9 of this article shall apply. The provisions of this article shall not apply where such treaty, arrangement or legislation exists, unless the Parties concerned agree to apply any or all of the remainder of this article in lieu thereof.
2.
 - a) Each Party shall designate a central authority or authorities responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution.
 - b) The central authorities shall communicate directly with each other;
 - c) Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of this paragraph;
 - d) The Secretary General of the Council of Europe shall set up and keep updated a register of central authorities designated by the Parties. Each Party shall ensure that the details held on the register are correct at all times.
3. Mutual assistance requests under this article shall be executed in accordance with the procedures specified by the requesting Party, except where incompatible with the law of the requested Party.
4. The requested Party may, in addition to the grounds for refusal established in Article 25, paragraph 4, refuse assistance if:
 - a) the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence. or
 - b) it considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.
5. The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice criminal investigations or proceedings conducted by its authorities.
6. Before refusing or postponing assistance, the requested Party shall, where appropriate after having consulted with the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the outcome of the execution of a request for assistance. Reasons shall be given for any refusal or postponement of the request. The requested Party shall also inform the requesting Party of any reasons that render impossible the execution of the request or are likely to delay it significantly.
7. The requesting Party may request that the requested Party keep confidential the fact of any request made under this chapter as well as its subject, except to the extent necessary for its execution. If the requested Party cannot comply with the request for confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.
8.
 - a) In the event of urgency, requests for mutual assistance or communications related thereto may be sent directly by judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In any such cases, a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
 - b) Any request or communication under this paragraph may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
 - c) Where a request is made pursuant to subparagraph a. of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
 - d) Requests or communications made under this paragraph that do not involve coercive action may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting

Party to the competent authorities of the requested Party.

- e) Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, inform the Secretary General of the Council of Europe that, for reasons of efficiency, requests made under this paragraph are to be addressed to its central authority.

Article 28 – Confidentiality and limitation on use

1. When there is no mutual assistance treaty or arrangement on the basis of uniform or reciprocal legislation in force between the requesting and the requested Parties, the provisions of this article shall apply. The provisions of this article shall not apply where such treaty, arrangement or legislation exists, unless the Parties concerned agree to apply any or all of the remainder of this article in lieu thereof.
2. The requested Party may make the supply of information or material in response to a request dependent on the condition that it is:
 - a) kept confidential where the request for mutual legal assistance could not be complied with in the absence of such condition, or
 - b) not used for investigations or proceedings other than those stated in the request.
3. If the requesting Party cannot comply with a condition referred to in paragraph 2, it shall promptly inform the other Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. When the requesting Party accepts the condition, it shall be bound by it.
4. Any Party that supplies information or material subject to a condition referred to in paragraph 2 may require the other Party to explain, in relation to that condition, the use made of such information or material.

Section 2 – Specific provisions

Title 1 – Mutual assistance regarding provisional measures

Article 29 – Expedited preservation of stored computer data

1. A Party may request another Party to order or otherwise obtain the expeditious preservation of data stored by means of a computer system, located within the territory of that other

Party and in respect of which the requesting Party intends to submit a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data.

2. A request for preservation made under paragraph 1 shall specify:
 - a) the authority seeking the preservation;
 - b) the offence that is the subject of a criminal investigation or proceedings and a brief summary of the related facts;
 - c) the stored computer data to be preserved and its relationship to the offence;
 - d) any available information identifying the custodian of the stored computer data or the location of the computer system;
 - e) the necessity of the preservation; and
 - f) that the Party intends to submit a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the stored computer data.
3. Upon receiving the request from another Party, the requested Party shall take all appropriate measures to preserve expeditiously the specified data in accordance with its domestic law. For the purposes of responding to a request, dual criminality shall not be required as a condition to providing such preservation.
4. A Party that requires dual criminality as a condition for responding to a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of stored data may, in respect of offences other than those established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, reserve the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
5. In addition, a request for preservation may only be refused if:
 - a) the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence, or
 - b) the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.
6. Where the requested Party believes that preservation will not ensure the future availability of the data or will threaten the confidentiality of or otherwise prejudice the requesting Party's investigation, it shall promptly so inform

the requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.

7. Any preservation effected in response to the request referred to in paragraph 1 shall be for a period not less than sixty days, in order to enable the requesting Party to submit a request for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data. Following the receipt of such a request, the data shall continue to be preserved pending a decision on that request.

Article 30 – Expedited disclosure of preserved traffic data

1. Where, in the course of the execution of a request made pursuant to Article 29 to preserve traffic data concerning a specific communication, the requested Party discovers that a service provider in another State was involved in the transmission of the communication, the requested Party shall expeditiously disclose to the requesting Party a sufficient amount of traffic data to identify that service provider and the path through which the communication was transmitted.
2. Disclosure of traffic data under paragraph 1 may only be withheld if:
 - a) the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence; or
 - b) the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.

Title 2 – Mutual assistance regarding investigative powers

Article 31 – Mutual assistance regarding accessing of stored computer data

1. A Party may request another Party to search or similarly access, seize or similarly secure, and disclose data stored by means of a computer system located within the territory of the requested Party, including data that has been preserved pursuant to Article 29.
2. The requested Party shall respond to the request through the application of international instruments, arrangements and laws referred to in Article 23, and in accordance with other relevant provisions of this chapter.

3. The request shall be responded to on an expedited basis where:
 - a) there are grounds to believe that relevant data is particularly vulnerable to loss or modification; or
 - b) the instruments, arrangements and laws referred to in paragraph 2 otherwise provide for expedited co-operation.

Article 32 – Trans-border access to stored computer data with consent or where publicly available

A Party may, without the authorisation of another Party:

- a) access publicly available (open source) stored computer data, regardless of where the data is located geographically; or
- b) access or receive, through a computer system in its territory, stored computer data located in another Party, if the Party obtains the lawful and voluntary consent of the person who has the lawful authority to disclose the data to the Party through that computer system.

Article 33 – Mutual assistance in the real-time collection of traffic data

1. The Parties shall provide mutual assistance to each other in the real-time collection of traffic data associated with specified communications in their territory transmitted by means of a computer system. Subject to the provisions of paragraph 2, this assistance shall be governed by the conditions and procedures provided for under domestic law.
2. Each Party shall provide such assistance at least with respect to criminal offences for which real-time collection of traffic data would be available in a similar domestic case.

Article 34 – Mutual assistance regarding the interception of content data

The Parties shall provide mutual assistance to each other in the real-time collection or recording of content data of specified communications transmitted by means of a computer system to the extent permitted under their applicable treaties and domestic laws.

Title 3 – 24/7 Network

Article 35 – 24/7 Network

1. Each Party shall designate a point of contact

available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis, in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence. Such assistance shall include facilitating, or, if permitted by its domestic law and practice, directly carrying out the following measures:

- a) the provision of technical advice;
 - b) the preservation of data pursuant to Articles 29 and 30;
 - c) the collection of evidence, the provision of legal information, and locating of suspects.
2. a) A Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another Party on an expedited basis.
 - b) If the point of contact designated by a Party is not part of that Party's authority or authorities responsible for international mutual assistance or extradition, the point of contact shall ensure that it is able to co-ordinate with such authority or authorities on an expedited basis.
3. Each Party shall ensure that trained and equipped personnel are available, in order to facilitate the operation of the network.

Chapter IV – Final provisions

Article 36 – Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and by non-member States which have participated in its elaboration.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.
4. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the

expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.

Article 37 – Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Contracting States to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council and which has not participated in its elaboration to accede to this Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
2. In respect of any State acceding to the Convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 38 – Territorial application

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 39 – Effects of the Convention

1. The purpose of the present Convention is to supplement applicable multilateral or bilateral treaties or arrangements as between the Parties, including the provisions of:
 - the European Convention on Extradition, opened for signature in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
 - the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
 - the Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg, on 17 March 1978 (ETS No. 99).
2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
3. Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of a Party.

Article 40 – Declarations

By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the possibility of requiring additional elements as provided for under Articles 2, 3, 6 paragraph 1.b, 7, 9 paragraph 3, and 27, paragraph 9.e.

Article 41 – Federal clause

1. A federal State may reserve the right to assume obligations under Chapter II of this Convention consistent with its fundamental principles governing the relationship between its central government and constituent States or other similar territorial entities provided that it is still able to co-operate under Chapter III.
2. When making a reservation under paragraph 1,

a federal State may not apply the terms of such reservation to exclude or substantially diminish its obligations to provide for measures set forth in Chapter II. Overall, it shall provide for a broad and effective law enforcement capability with respect to those measures.

3. With regard to the provisions of this Convention, the application of which comes under the jurisdiction of constituent States or other similar territorial entities, that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States of the said provisions with its favourable opinion, encouraging them to take appropriate action to give them effect.

Article 42 – Reservations

By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the reservation(s) provided for in Article 4, paragraph 2, Article 5, paragraph 3, Article 9, paragraph 4, Article 10, paragraph 3, Article 11, paragraph 3, Article 14, paragraph 3, Article 22, paragraph 2, Article 29, paragraph 4, and Article 41, paragraph 1. No other reservation may be made.

Article 43 – Status and withdrawal of reservations

1. A Party that has made a reservation in accordance with Article 42 may wholly or partially withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on such a later date.
2. A Party that has made a reservation as referred to in Article 42 shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit.
3. The Secretary General of the Council of Europe may periodically enquire with Parties that have made one or more reservations as referred to in Article 42 as to the prospects for withdrawing such reservation(s).

Article 44 – Amendments

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as to any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention in accordance with the provisions of Article 37.
2. Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC), which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
3. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and, following consultation with the non-member States Parties to this Convention, may adopt the amendment.
4. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
5. Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 45 – Settlement of disputes

1. The European Committee on Crime Problems (CDPC) shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.
2. In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the CDPC, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 46 – Consultations of the Parties

1. The Parties shall, as appropriate, consult periodically with a view to facilitating:
 - a) the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems thereof, as well as the effects

of any declaration or reservation made under this Convention;

- b) the exchange of information on significant legal, policy or technological developments pertaining to cybercrime and the collection of evidence in electronic form;
 - c) consideration of possible supplementation or amendment of the Convention.
2. The European Committee on Crime Problems (CDPC) shall be kept periodically informed regarding the result of consultations referred to in paragraph 1.
 3. The CDPC shall, as appropriate, facilitate the consultations referred to in paragraph 1 and take the measures necessary to assist the Parties in their efforts to supplement or amend the Convention. At the latest three years after the present Convention enters into force, the European Committee on Crime Problems (CDPC) shall, in co-operation with the Parties, conduct a review of all of the Convention's provisions and, if necessary, recommend any appropriate amendments.
 4. Except where assumed by the Council of Europe, expenses incurred in carrying out the provisions of paragraph 1 shall be borne by the Parties in the manner to be determined by them.
 5. The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 47 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 48 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

2742

NOU 2003: 27

Lovtilak mot datakriminalitet

- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 36 and 37;
- d) any declaration made under Article 40 or reservation made in accordance with Article 42;
- e) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Budapest, this 23rd day of November

2001, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

ΜΕΡΟΣ Β**Σύμβαση κατά του Εγκλήματος μέσω του Διαδικτύου****[Βουδαπέστη 23.11.2001]****Προοίμιο**

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα Κράτη που υπέγραψαν αυτήν,

Θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη της ενθάρρυνσης συνεργασίας με τα άλλα Κράτη μέρη της Σύμβασης αυτής

Πεπεισμένα για την ανάγκη επιδίωξης ως θέμα προτεραιότητας, μιας κοινής εγκληματολογικής πολιτικής που αποσκοπεί στην προστασία της κοινωνίας απέναντι στο έγκλημα μέσω του διαδικτύου υιοθετώντας μεταξύ άλλων την κατάλληλη νομοθεσία και ενθαρρύνοντας τη διεθνή συνεργασία

Συναισθανόμενα τις βαθιές αλλαγές που προκλήθηκαν από τη ψηφιακή τεχνολογία, σύγκλιση και συνεχή παγκοσμιοποίηση στο δίκτυο ηλεκτρονικών υπολογιστών

Ανήσυχια για το κίνδυνο του ότι το δίκτυο ηλεκτρονικών υπολογιστών και οι ηλεκτρονικές πληροφορίες δύνανται επίσης να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων και ότι η μαρτυρία που αφορά τα αδικήματα αυτά δύνανται να φυλαχθεί και να διαβιβαστεί με τα δίκτυα αυτά

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη για συνεργασία μεταξύ των Κρατών και του ιδιωτικού τομέα στην αντιμετώπιση του εγκλήματος μέσω του διαδικτύου και την ανάγκη προστασίας νομίμων συμφερόντων στη χρήση και ανάπτυξη των τεχνολογιών πληροφόρησης

Πιστεύοντας ότι ένας αποτελεσματικός αγώνας κατά του εγκλήματος μέσω του διαδικτύου απαιτεί αυξανόμενη έγκαιρη και καλά οργανωμένη διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα:

Πεπεισμένα ότι η παρούσα Σύμβαση είναι αναγκαία για να αποτρέψει ενέργειες που κατευθύνονται κατά της εμπιστευτικότητας, ακεραιότητας και διαθεσιμότητας των συστημάτων υπολογιστών, δικτύων και δεδομένων υπολογιστών, όπως επίσης την κατάχρηση τέτοιων συστημάτων, δικτύων και δεδομένων προβλέποντας για τη ποινικοποίηση τέτοιας συμπεριφοράς, όπως περιγράφεται στη Σύμβαση αυτή, και την υιοθέτηση επαρκών μέτρων για την αποτελεσματική καταπολέμηση τέτοιων ποινικών αδικημάτων διευκολύνοντας την εξακρίβωση, ποινική έρευνα και δίωξη τέτοιων ποινικών αδικημάτων τόσο στο εσωτερικό όσο και στο διεθνές επίπεδο, και προσφέροντας διευθετήσεις για γρήγορη και αξιόπιστη διεθνή συνεργασία:

Ενδιαφερόμενα για την ανάγκη διασφάλισης μιας πρέπουσας ισορροπίας ανάμεσα στα συμφέροντα της επιβολής του νόμου και του σεβασμού για τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα όπως διασφαλίζονται στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1950 για την Προστασία των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, τη Διεθνή Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών του 1966 για τα Πολιτικά και Αστικά Δικαιώματα όπως επίσης άλλες εφαρμοστέες διεθνείς συνθήκες περί ανθρώπινων δικαιωμάτων οι οποίες επαναβεβαιώνουν το δικαίωμα καθενός να διαμορφώνει απόψεις χωρίς επέμβαση όπως επίσης το δικαίωμα ελευθερίας έκφρασης συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας αναζήτησης, λήψης και μετάδοσης πληροφοριών και ιδεών όλων των ειδών ανεξαρτήτως συνόρων και τα δικαιώματα που αφορούν το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής:

Ενδιαφερόμενα επίσης για την προστασία των προσωπικών δεδομένων όπως αυτή παρέχεται π.χ. από τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981 για την Προστασία των Ατόμων Αναφορικά με την Αυτόματη Επεξεργασία των Προσωπικών Δεδομένων:

Εξετάζοντας τη Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα Δικαιώματα του Παιδιού και τη Διεθνή Σύμβαση του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας του 1999 για τις Χειρότερες Μορφές Παιδικής Δουλείας

Λαμβάνοντας υπόψη τις υπάρχουσες Συμβάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης αναφορικά με τη συνεργασία στον ποινικό τομέα όπως επίσης παρόμοιες συνθήκες οι οποίες ισχύουν ανάμεσα στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και άλλα Κράτη και τονίζοντας ότι η παρούσα Σύμβαση προορίζεται να συμπληρώσει τις Συμβάσεις αυτές με σκοπό να ~~καταστήσει περισσότερο αποτελεσματικές τις ποινικές έρευνες και διαδικασίες~~ που αφορούν ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με συστήματα υπολογιστών και δεδομένα και να διευκολύνει τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικό αδίκημα.

Καλωσορίζοντας τις τελευταίες εξελίξεις οι οποίες προωθούν περαιτέρω τη διεθνή κατανόηση και συνεργασία στην καταπολέμηση του εγκλήματος μέσω του διαδικτύου περιλαμβανομένων ενεργειών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη (OECD), της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των G8.

Μνημονεύοντας τη Σύσταση Αρ. R(85) 10 που αφορά την πρακτική εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για Αμοιβαία Συνεργασία σε Ποινικά Θέματα από την άποψη εγγράφων αιτητικών για την παρέμβαση στις τηλεπικοινωνίες, τη Σύσταση Αρ. R(88) 2 για την πειρατεία στον τομέα των πνευματικών και σχετικών δικαιωμάτων, τη Σύσταση Αρ. R(87) 15 που ρυθμίζει τη χρήση των προσωπικών δεδομένων στον αστυνομικό τομέα, τη Σύσταση Αρ. R(95) 4 για την προστασία των προσωπικών δεδομένων στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, με ιδιαίτερη μνεία στις τηλεφωνικές υπηρεσίες όπως επίσης τη Σύσταση Αρ. R(89) 9 για το έγκλημα που σχετίζεται με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, παρέχοντας οδηγίες προς εθνικά νομοθετικά σώματα αναφορικά με τον καθορισμό ορισμένων εγκλημάτων που σχετίζονται με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και τη Σύσταση Αρ. R(95)13 που αφορά προβλήματα του ποινικού δικονομικού δικαίου που σχετίζονται με Τεχνολογίες Πληροφόρησης.

Λαμβάνοντας υπόψη την Απόφαση Αρ. 1 που εγκρίθηκε από τους Ευρωπαίους Υπουργούς Δικαιοσύνης κατά την 21^η Συνδιάσκεψη (Πράγα, Ιούνιος 1997) η οποία συνέστησε στην Επιτροπή Υπουργών να υποστηρίξει την εργασία που διενεργήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC) με σκοπό να φέρει πιο κοντά μεταξύ τους τις πρόνοιες του εσωτερικού ποινικού δικαίου για να διευκολύνει τη χρήση αποτελεσματικών μέσων ποινικών ερευνών που αφορούν τέτοια αδικήματα όπως επίσης την Απόφαση Αρ.3 που εγκρίθηκε στην 23^η ~~Συνδιάσκεψη των Ευρωπαϊκών Υπουργών Δικαιοσύνης (Λονδίνο, Ιούνιος 2000)~~, η οποία ενθάρρυνε τα διαπραγματευόμενα μέρη να εντείνουν τις προσπάθειές τους προς το σκοπό εξεύρεσης κατάλληλων λύσεων ώστε να καταστήσουν δυνατή τη μεγαλύτερη πιθανή συμμετοχή Κρατών στη Σύμβαση και να αναγνωρίσουν την ανάγκη για ένα ταχύ και επαρκές σύστημα διεθνούς συνεργασίας που δεόντως λαμβάνει υπόψη τις ειδικές απαιτήσεις του αγώνα κατά του εγκλήματος στο διαδίκτυο

Λαμβάνοντας επίσης υπόψη το Πρόγραμμα Δράσης που εγκρίθηκε από τους Επικεφαλής του Κράτους και της Κυβέρνησης του Συμβουλίου της Ευρώπης, με την ευκαιρία της Δεύτερης Συνόδου (Στρασβούργο, 10-11 Οκτωβρίου 1997) να αναζητήσουν κοινές απαντήσεις στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών πληροφόρησης που στηρίζονται στους κανόνες και αξίες του Συμβουλίου της Ευρώπης

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο Ι – Χρήση ορισμών

Άρθρο 1 – Ορισμοί

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

- α. «σύστημα υπολογιστή» σημαίνει οποιαδήποτε συσκευή ή σύνολο συσκευών που συνδέονται ή σχετίζονται μεταξύ τους, μία ή

περισσότερες από τις οποίες πραγματοποιεί αυτόματη επεξεργασία δεδομένων βάσει ενός προγράμματος

β. «δεδομένα υπολογιστή» σημαίνει οποιαδήποτε παρουσίαση γεγονότων, πληροφοριών ή ιδεών σε μορφή κατάλληλη για επεξεργασία από σύστημα υπολογιστή, που περιλαμβάνει ένα πρόγραμμα κατάλληλο να προκαλέσει τη διενέργεια μιας λειτουργίας από ένα σύστημα υπολογιστή

γ. «προμηθευτής υπηρεσιών» σημαίνει:

- i. οποιαδήποτε δημόσια ή ιδιωτική οντότητα η οποία παρέχει σε χρήστες, τη δυνατότητα να επικοινωνούν μέσω συστήματος υπολογιστή, και
- ii οποιαδήποτε άλλη οντότητα η οποία επεξεργάζεται ή αποθηκεύει δεδομένα υπολογιστή για λογαριασμό τέτοιας υπηρεσίας επικοινωνιών ή χρηστών τέτοιας υπηρεσίας.

δ. «διακινούμενα δεδομένα» σημαίνει οποιαδήποτε δεδομένα υπολογιστή σχετιζόμενα με επικοινωνίες μέσω συστήματος υπολογιστή, που παράγονται από σύστημα υπολογιστή το οποίο σχημάτισε μέρος της αλυσίδας των επικοινωνιών προσδιορίζοντας την προέλευση των επικοινωνιών, προορισμό, πορεία, ώρα, ημερομηνία, διάρκεια ή τύπο της βασικής υπηρεσίας.

Κεφάλαιο II – Λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο

Μέρος 1 – Ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο

Τίτλος 1 – Αδικήματα κατά της εμπιστευτικότητας, ακεραιότητας και διαθεσιμότητας των δεδομένων και συστημάτων υπολογιστών

Άρθρο 2 – Παράνομη πρόσβαση

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικό αδίκημα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττεται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος την πρόσβαση στο σύνολο ή μέρος ενός συστήματος υπολογιστή. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να απαιτεί όπως το αδίκημα διαπραχθεί με παραβίαση των μέτρων ασφαλείας προς το σκοπό απόκτησης δεδομένων υπολογιστή ή για άλλο ανέντιμο σκοπό ή σχετικά με σύστημα υπολογιστή, το οποίο συνδέεται με άλλο σύστημα υπολογιστή.

Άρθρο 3 – Παράνομη παρέμβαση

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικό αδίκημα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττεται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος την παρέμβαση που γίνεται με τεχνικά μέσα σε μη δημόσιες διαβιβάσεις των δεδομένων υπολογιστή από ή με σύστημα υπολογιστή περιλαμβανομένων ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών από σύστημα υπολογιστή που μεταφέρει δεδομένα υπολογιστή. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να απαιτήσει όπως το αδίκημα διαπράττεται με ανέντιμη πρόθεση ή σχετικά με σύστημα υπολογιστή που συνδέεται με άλλο σύστημα υπολογιστή.

Άρθρο 4 – Παρέμβαση σε δεδομένα

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικά αδικήματα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττονται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος την πρόκληση βλάβης, διαγραφή, καταστροφή, μεταβολή ή απόκρυψη των δεδομένων υπολογιστή.
2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμα να ζητήσει όπως η συμπεριφορά που περιγράφεται στην παράγραφο 1 καταλήξει σε σοβαρή ζημιά.

Άρθρο 5 – Παρέμβαση σε συστήματα υπολογιστών

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικό αδίκημα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττεται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος τη σοβαρή παρεμπόδιση της λειτουργίας συστήματος υπολογιστή με την εισαγωγή, διαβίβαση, πρόκληση βλάβης, διαγραφή, χειροτέρευση, μεταβολή ή απόκρυψη των δεδομένων υπολογιστή.

Άρθρο 6 – Κατάχρηση επινοήσεων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικά αδικήματα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττονται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος:

- a. την παραγωγή, πώληση, εξασφάλιση για χρήση, εισαγωγή, διανομή ή διαφορετικά τη διάθεση:

- i. συσκευής που περιλαμβάνει πρόγραμμα υπολογιστή, που σχεδιάστηκε ή προσαρμόστηκε πρωτίστως για σκοπούς διάπραξης οποιουδήποτε από

τα αδικήματα που καθορίστηκαν σύμφωνα με τα Άρθρα 2-5

ii κωδικού υπολογιστή, κώδικα πρόσβασης, ή παρόμοιων δεδομένων με τα οποία το σύνολο ή μέρος του συστήματος υπολογιστή δύναται να καταστεί προσιτό με σκοπό να χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίστηκαν στα Άρθρα 2-5 και

β. την κατοχή στοιχείου που αναφέρεται στις παραγράφους (α)(1) ή (2) πιο πάνω, με πρόθεση να χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίστηκαν στα Άρθρα 2-5. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται μέσω της νομοθεσίας του να απαιτεί την κατοχή τέτοιων στοιχείων προτού αποδώσει ποινική ευθύνη.

2. Το άρθρο αυτό δεν ερμηνεύεται ότι επιβάλλει ποινική ευθύνη όταν η παραγωγή, πώληση, προμήθευση για χρήση, εισαγωγή, διανομή ή διαφορετικά η διάθεση ή η κατοχή που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού δεν αποσκοπεί στη διάπραξη αδικήματος που καθορίστηκε σύμφωνα με τα άρθρα 2-5 της Σύμβασης αυτής, αλλά στον εξουσιοδοτημένο έλεγχο ή την προστασία ενός συστήματος υπολογιστή.

3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμα να μην εφαρμόσει την παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού νοουμένου ότι η επιφύλαξη αυτή δεν αφορά την πώληση, διανομή ή διαφορετικά τη διάθεση των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α)(2).

**Τίτλος 2 – Αδικήματα σχετιζόμενα με
ηλεκτρονικούς υπολογιστές**

Άρθρο 7 – Παραποίηση σχετιζόμενη με υπολογιστές

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικά αδικήματα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττονται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος, την εισαγωγή, μεταβολή, διαγραφή ή απόκρυψη των δεδομένων υπολογιστή που καταλήγουν σε μη αυθεντικά δεδομένα με την πρόθεση να λαμβάνονται υπόψη ή να χρησιμοποιούνται για νόμιμους σκοπούς σαν να ήταν αυθεντικά ανεξάρτητα του ότι τα δεδομένα είναι ή όχι κατευθείαν ευανάγνωστα και κατανοητά. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να απαιτήσει πρόθεση εξαπάτησης ή παρόμοια ανέντιμη πρόθεση προτού αποδώσει ποινική ευθύνη.

Άρθρο 8 – Απάτη σχετιζόμενη με υπολογιστές

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικό αδίκημα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττεται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος, την πρόκληση απώλειας περιουσίας σε άλλον με:

α. οποιαδήποτε εισαγωγή, μεταβολή, διαγραφή ή απόκρυψη δεδομένων υπολογιστή,

β. οποιαδήποτε παρέμβαση στη λειτουργία ενός συστήματος υπολογιστή,

με απατηλή ή ανέντιμη πρόθεση απόκτησης άνευ δικαιώματος οικονομικού οφέλους για εαυτόν ή για άλλον.

Τίτλος 3 – Αδικήματα σχετιζόμενα με το περιεχόμενο**Άρθρο 9 – Αδικήματα σχετιζόμενα με παιδική πορνογραφία**

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικά αδικήματα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττονται εκ προθέσεως και άνευ δικαιώματος τις ακόλουθες συμπεριφορές:

α. την παραγωγή παιδικής πορνογραφίας για σκοπούς διανομής της μέσω συστήματος υπολογιστή

β. την προσφορά ή διάθεση παιδικής πορνογραφίας μέσω συστήματος υπολογιστή

γ. τη διανομή ή διαβίβαση παιδικής πορνογραφίας μέσω συστήματος υπολογιστή

δ. την εξασφάλιση παιδικής πορνογραφίας μέσω συστήματος υπολογιστή για τον ίδιο ή για άλλον

ε. την κατοχή παιδικής πορνογραφίας σε σύστημα υπολογιστή ή σε μέσον αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πιο πάνω «παιδική πορνογραφία» περιλαμβάνει πορνογραφικό υλικό το οποίο περιγράφει ορατά:

α. ανήλικο που εμπλέκεται σε σεξουαλικά σαφή συμπεριφορά

β. πρόσωπο που φαίνεται να είναι ανήλικο εμπλεκόμενο σε σεξουαλικά σαφή συμπεριφορά

γ. πραγματικές εικόνες που παρουσιάζουν ανήλικο εμπλεκόμενο σε σεξουαλικά σαφή συμπεριφορά.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 ο όρος ανήλικος περιλαμβάνει όλα τα πρόσωπα ηλικίας κάτω των 18 ετών. Ένα Κράτος Μέρος δύναται, ωστόσο, να απαιτήσει χαμηλότερο όριο ηλικίας το οποίο δεν δύναται να είναι μικρότερο των 16 ετών.

4. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμά του να μην εφαρμόσει ολικά ή μερικά, τις παραγράφους, 1(δ) και 1(ε) και 2(β) και 2(γ).

**Τίτλος 4 – Αδικήματα σχετιζόμενα με την παράβαση
των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των
σχετικών δικαιωμάτων**

**Άρθρο 10 – Αδικήματα σχετιζόμενα με την παράβαση των δικαιωμάτων
πνευματικής ιδιοκτησίας και των σχετικών δικαιωμάτων**

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικό αδίκημα με βάση των εθνική του νομοθεσία την παράβαση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας όπως προσδιορίζονται με βάση τη νομοθεσία του Μέρους αυτού, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει με βάση την Πράξη των Παρισίων της 24^{ης} Ιουλίου 1971 από τη Σύμβαση της Βέρνης για την Προστασία των Φιλολογικών και Καλλιτεχνικών Έργων, τη Συμφωνία για την Εμπορική Πτυχή των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και τη Συνθήκη περί Πνευματικών Δικαιωμάτων (WIPO), εξαιρουμένων οποιωνδήποτε ηθικών δικαιωμάτων που παραχωρούνται με τις Συμβάσεις αυτές όταν τέτοιες ενέργειες διαπράττονται εκ προθέσεως, σε εμπορική κλίμακα και μέσω συστήματος υπολογιστή.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει ως ποινικά αδικήματα με βάση την εθνική του νομοθεσία την παράβαση σχετικών δικαιωμάτων όπως προσδιορίζονται με βάση τη νομοθεσία του Μέρους αυτού, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει

αναλάβει σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση για την Προστασία των Εκτελεστών, Παραγωγών Φωνογραμμάτων και Ραδιοηλεκτρονικών Οργανισμών που συνήφθη στη Ρώμη (Σύμβαση της Ρώμης), τη Συμφωνία για την Εμπορική Πτυχή των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας, τη Συνθήκη για τις Προστατευόμενες Εκτελέσεις και τα Φωνογράμματα (WIPO), εξαιρουμένων των ηθικών δικαιωμάτων που παραχωρούνται με τις Συμβάσεις αυτές όταν τέτοιες ενέργειες διαπράττονται εκ προθέσεως, σε εμπορική κλίμακα και μέσω συστήματος υπολογιστή.

3. Ένα Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμά του να μην αποδώσει ποινική ευθύνη, με βάση τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, σε περιορισμένες περιπτώσεις νοουμένου ότι άλλες αποτελεσματικές θεραπείες είναι εφικτές και ότι τέτοια επιφύλαξη δεν θίγει τις διεθνείς υποχρεώσεις του Κράτους Μέρους που καθορίζονται στα διεθνή έγγραφα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Τίτλος 5 – Ενισχυτική ευθύνη και κυρώσεις

Άρθρο 11 – Απόπειρα και συνδρομή ή υποκίνηση

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο ώστε να καθορίσει ως ποινικά αδικήματα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττονται εκ προθέσεως, τη συνδρομή ή υποκίνηση της διάπραξης με σκοπό τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα Άρθρα 2-10 της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο ώστε να καθορίσει ως ποινικό αδίκημα με βάση την εθνική του νομοθεσία όταν διαπράττεται εκ προθέσεως την απόπειρα διάπραξης οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα Άρθρα 3, 5, 7, 8, 9(1)α και 9(1)γ της Σύμβασης αυτής.

3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμά του να μην εφαρμόζει ολικά ή μερικά την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 12 – Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να διασφαλίσει ότι ένα νομικό πρόσωπο δύναται να θεωρηθεί ένοχο για ποινικό αδίκημα που καθορίστηκε με βάση τη Σύμβαση αυτή το οποίο διαπράχθηκε προς όφελός του από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέρος οργάνου του νομικού προσώπου το οποίο έχει εξέχουσα θέση στο νομικό πρόσωπο που στηρίζεται σε:

α. εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου

β. εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου

γ. εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις που ήδη προνοούνται στην παράγραφο 1, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι ένα νομικό πρόσωπο δύναται να θεωρηθεί ένοχο στις περιπτώσεις όπου η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη ενός ποινικού αδικήματος που καθορίστηκε με βάση τη Σύμβαση αυτή, προς όφελος εκείνου του νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο το οποίο βρίσκεται υπό την εξουσία του.

3. Τηρουμένων των νομίμων αρχών του Κράτους Μέρους, η ευθύνη του νομικού προσώπου δύναται να είναι ποινική, πολιτική ή διοικητική.

4. Η ευθύνη αυτή θα υφίσταται άνευ επηρεασμού της ποινικής ευθύνης των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει το αδίκημα.

Άρθρο 13 – Κυρώσεις και μέτρα

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να διασφαλίσει ότι τα ποινικά αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα Άρθρα 2-11 είναι τιμωρητέα με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις οι οποίες συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας.
2. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι τα νομικά πρόσωπα τα οποία υπέχουν ποινική ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 12 υπόκεινται σε ~~αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις~~ ή μέτρα, περιλαμβανομένων χρηματικών κυρώσεων.

Μέρος 2 – Διαδικαστικό δίκαιο***Τίτλος 1 – Κοινοί όροι*****Άρθρο 14 - Έκταση των διαδικαστικών όρων**

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να καθορίσει τις εξουσίες και διαδικασίες που προβλέπονται σ' αυτό το Μέρος για σκοπούς ειδικών ποινικών ανακρίσεων ή διαδικασιών.
2. Εκτός όπως ειδικά προβλέπεται στο Άρθρο 21, κάθε Κράτος Μέρος εφαρμόζει τις εξουσίες και διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σχετικά με:
 - α. τα ποινικά αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 2-11 της Σύμβασης αυτής
 - β. άλλα ποινικά αδικήματα που διαπράχθηκαν μέσω συστήματος υπολογιστή και

γ. τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικά αδικήματα.

3. α. Κάθε Κράτος Μέρος επιφυλάττει το δικαίωμά του να εφαρμόζει τα μέτρα που αναφέρονται στο Άρθρο 20 μόνο σε αδικήματα ή κατηγορίες αδικημάτων που καθορίζονται στην επιφύλαξη νοουμένου ότι η έκταση τέτοιων αδικημάτων ή κατηγοριών αδικημάτων δεν είναι περισσότερο περιορισμένη από την έκταση των αδικημάτων στα οποία εφαρμόζει τα μέτρα που αναφέρονται στο Άρθρο 21. Κάθε Κράτος Μέρος θεωρεί ότι τέτοια επιφύλαξη περιορίζει την ευρύτερη εφαρμογή του μέτρου που αναφέρεται στο Άρθρο 20.

β. Όταν ένα Κράτος Μέρος εξαιτίας περιορισμών στην ισχύουσα νομοθεσία του κατά το χρόνο της υιοθέτησης της παρούσας Σύμβασης, δεν δύναται να εφαρμόσει τα μέτρα που αναφέρονται στα Άρθρα 20 και 21 αναφορικά με επικοινωνίες που διαβιβάζονται από προμηθευτή υπηρεσιών σε σύστημα υπολογιστή, όταν το σύστημα

i. λειτουργεί προς όφελος μιας περιορισμένης ομάδας χρηστών, και

ii. δεν χρησιμοποιεί δημόσια δίκτυα επικοινωνίας, ούτε συνδέεται με άλλο σύστημα υπολογιστή, είτε δημόσιο είτε ιδιωτικό.

το Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμά του να μην εφαρμόσει τα μέτρα αυτά σε τέτοιες επικοινωνίες. Κάθε Κράτος Μέρος θεωρεί ότι τέτοια επιφύλαξη περιορίζει την ευρύτερη εφαρμογή του μέτρου που αναφέρεται στα Άρθρα 20 και 21.

Άρθρο 15 - Όροι και εγγυήσεις

1. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι ο καθορισμός, εκτέλεση και εφαρμογή των εξουσιών και διαδικασιών που προβλέπονται σ' αυτό το Μέρος, υπόκεινται σε όρους και εγγυήσεις με βάση την εσωτερική του νομοθεσία η

οποία πρόνοει για την ικανοποιητική προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που απορρέουν από τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει με βάση τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1950 για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, τη Διεθνή Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών του 1966 για τα Πολιτικά και Αστικά Δικαιώματα, και άλλα εφαρμοστέα διεθνή έγγραφα που αφορούν ανθρώπινα δικαιώματα και τα οποία ενσωματώνουν την αρχή της αναλογικότητας.

2. Τέτοιοι όροι και εγγυήσεις θα συμπεριλαμβάνουν όπως ενδείκνυται μεταξύ άλλων λόγω της φύσης των εξουσιών ή των διαδικασιών που αφορούν δικαστική ή άλλη ανεξάρτητη εποπτεία, τις αιτίες που δικαιολογούν την εφαρμογή, και τον περιορισμό στην έκταση και τη διάρκεια τέτοιων εξουσιών και διαδικασιών.

3. Στην έκταση που αυτό συνάδει με το δημόσιο συμφέρον ιδιαίτερα την διοικητική δικαιοσύνη, κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει την επίδραση των εξουσιών και διαδικασιών που αναφέρονται σ' αυτό το Μέρος αναφορικά με τα δικαιώματα, ευθύνες και νόμιμα συμφέροντα τρίτων μερών.

**Τίτλος 2 - Έγκαιρη διαφύλαξη δεδομένων υπολογιστή
που έχουν αποθηκευθεί**

Άρθρο 16 - Έγκαιρη διαφύλαξη δεδομένων υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο ώστε να διευκολύνει τις αρμόδιες αρχές να διατάξουν ή παρόμοια να επιτύχουν την έγκαιρη διαφύλαξη συγκεντρωμένων δεδομένων υπολογιστή, συμπεριλαμβανομένων διακινούμενων δεδομένων, που έχουν αποθηκευθεί μέσω συστήματος υπολογιστή ιδιαίτερα όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι τα δεδομένα υπόκεινται σε απώλεια ή τροποποίηση.

2. Όταν ένα Κράτος Μέρος εφαρμόζει την παράγραφο 1 με διάταγμα προς ένα πρόσωπο όπως διαφυλάττει συγκεντρωμένα δεδομένα υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί τα οποία είναι στην κατοχή ή τον έλεγχο του, το Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαία για να υποχρεωθεί το πρόσωπο αυτό να διαφυλάξει και να διατηρήσει την ακεραιότητα των δεδομένων αυτών για χρονική περίοδο που κρίνεται αναγκαία και δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες, ώστε να διευκολύνει τις αρμόδιες αρχές να ζητήσουν την αποκάλυψή τους. Ένα Κράτος Μέρος δύναται να προνοεί όπως το διάταγμα αυτό στη συνέχεια ανανεωθεί.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για να υποχρεώσει τον επιτηρητή ή άλλο πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη διαφύλαξη των δεδομένων υπολογιστή να κρατήσει εμπιστευτική την ανάληψη τέτοιων διαδικασιών για τη χρονική περίοδο που προνοείται από την εσωτερική του νομοθεσία.

4. Οι εξουσίες και διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Άρθρο 17 - Έγκαιρη διαφύλαξη και μερική αποκάλυψη διακινούμενων δεδομένων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί αναφορικά με τα διακινούμενα δεδομένα τα οποία πρόκειται να διαφυλαχθούν με βάση το άρθρο 16, τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαία για να:

α. διασφαλίσει ότι τέτοια έγκαιρη διαφύλαξη διακινούμενων δεδομένων είναι δυνατή ανεξάρτητα του ότι ένας ή περισσότεροι προμηθευτές υπηρεσιών ήταν εμπλεγμένοι στη διαβίβαση της επικοινωνίας αυτής και

β. διασφαλίσει την έγκαιρη αποκάλυψη ενός ικανοποιητικού συνόλου διακινούμενων δεδομένων προς την αρμόδια αρχή του Κράτους Μέρους ή σε πρόσωπο που ορίστηκε από την αρχή αυτή για

να διευκολύνει το Κράτος Μέρος να προσδιορίσει τους προμηθευτές υπηρεσιών και την οδό διαμέσου της οποίας έχουν διαβιβαστεί οι πληροφορίες.

2. Οι εξουσίες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο Άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Τίτλος 3 - Ένταλμα υποβολής στοιχείων

Άρθρο 18 - Ένταλμα υποβολής στοιχείων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές να διατάξουν:

α. ένα πρόσωπο που βρίσκεται στο έδαφός του να προσκομίσει συγκεντρωμένα δεδομένα υπολογιστή που είναι στην κατοχή ή τον έλεγχό του τα οποία είναι αποθηκευμένα σε σύστημα υπολογιστή ή σε μέσον αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή και

β. ένα προμηθευτή υπηρεσιών που προσφέρει τις υπηρεσίες του στο έδαφος του Κράτους Μέρους να προσκομίσει συνδρομητική πληροφορία που αφορά τέτοιες υπηρεσίες και είναι στην κατοχή ή τον έλεγχό του.

2. Οι εξουσίες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο Άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού «συνδρομητική πληροφορία» σημαίνει οποιαδήποτε πληροφορία, που έχει τη μορφή δεδομένων υπολογιστή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή, η οποία κατέχεται από προμηθευτή υπηρεσιών, σχετικά με συνδρομητές των υπηρεσιών του, εξαιρουμένων των διακινούμενων ή ουσιαστών δεδομένων, με την οποία καθορίζεται:

α. ο τύπος της υπηρεσίας επικοινωνιών που χρησιμοποιείται, οι τεχνικοί όροι που τηρήθηκαν και η περίοδος υπηρεσίας

β. η ταυτότητα του συνδρομητή, ταχυδρομική ή γεωγραφική διεύθυνση, τηλεφωνική και άλλη πρόσβαση, έκδοση λογαριασμών και πληροφορίες για πληρωμή, διαθέσιμες στη βάση της υπηρεσιακής συμφωνίας ή διευθέτησης

γ. οποιαδήποτε άλλη πληροφορία αναφορικά με την τοποθεσία εγκατάστασης του επικοινωνιακού εξοπλισμού που είναι διαθέσιμη στη βάση της υπηρεσιακής συμφωνίας ή διευθέτησης.

Τίτλος 4 - Έρευνα και κατάσχεση δεδομένων υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

Άρθρο 19 - Έρευνα και κατάσχεση δεδομένων υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να ερευνούν ή παρόμοια να έχουν πρόσβαση σε:

α. σύστημα υπολογιστή ή μέρος αυτού και δεδομένα υπολογιστή που αποθηκεύονται σ' αυτό και

β. μέσον αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή στο οποίο δύναται να φυλάσσονται δεδομένα υπολογιστή, στο έδαφος του Κράτους Μέρους.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να διασφαλίσει ότι όπου οι αρχές του ερευνούν ή παρόμοια έχουν πρόσβαση σε ειδικό σύστημα υπολογιστή ή μέρος του σύμφωνα με την παράγραφο 1(α), και έχουν λόγους να πιστεύουν ότι τα δεδομένα που ζητούνται αποθηκεύονται σε άλλο σύστημα υπολογιστή ή μέρος του, στο

έδαφος του Κράτους Μέρους, και τέτοια δεδομένα είναι νομίμως προσιτά ή διαθέσιμα στο αρχικό σύστημα, οι αρχές αυτές θα δύνανται να επεκτείνουν γρήγορα την έρευνα ή την πρόσβαση στο άλλο σύστημα.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να κατάσχουν ή παρόμοια να εξασφαλίσουν προσιτά δεδομένα υπολογιστή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή

2. Αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν την εξουσία να:

α. κατάσχουν ή παρόμοια να διασφαλίζουν ένα σύστημα υπολογιστή ή μέρος αυτού ή ένα μέσον αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή

β. να δημιουργούν ή να διατηρούν αντίγραφα των δεδομένων

γ. να διατηρούν την ακεραιότητα των σχετικών δεδομένων υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί και

δ. να καθιστούν απρόσιτα ή να μεταφέρουν τα δεδομένα υπολογιστή στο προσιτό σύστημα υπολογιστή.

4. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να διατάζουν οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο γνωρίζει τη λειτουργία του συστήματος υπολογιστή ή των μέτρων που εφαρμόζονται για την προστασία των δεδομένων υπολογιστή, να παράσχει όπως είναι λογικό τις αναγκαίες πληροφορίες για να διευκολύνει τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

5. Οι εξουσίες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Τίτλος 5 – Πραγματικός χρόνος συλλογής δεδομένων υπολογιστή**Άρθρο 20 – Πραγματικός χρόνος συλλογής διακινούμενων δεδομένων**

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του:

α. να συλλέγουν ή να καταγράφουν με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος του Κράτους Μέρους, και

β. να υποχρεώσουν ένα προμηθευτή υπηρεσιών στα πλαίσια της υφιστάμενης τεχνικής ικανότητάς του, να:

i. να συλλέγει ή να καταγράφει με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος του Κράτους Μέρους, ή

ii να συνεργάζεται και να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές στη συλλογή ή την καταγραφή,

διακινούμενων δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, που συνδέονται με καθοριζόμενες επικοινωνίες οι οποίες διαβιβάζονται μέσω συστήματος υπολογιστή, στο έδαφος του.

2. Όταν ένα Κράτος Μέρος εξαιτίας των καθιερωμένων αρχών της εθνικής του νομοθεσίας δε δύναται να υιοθετήσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α), δύναται αντί αυτών να υιοθετήσει νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει τον πραγματικό χρόνο συλλογής ή καταγραφής διακινούμενων δεδομένων που συνδέονται με καθοριζόμενες επικοινωνίες στο έδαφος του με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος αυτό.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να υποχρεώσει ένα προμηθευτή υπηρεσιών να κρατήσει εμπιστευτικό το γεγονός και οποιοσδήποτε πληροφορίες για την εφαρμογή των ενεργειών που προβλέπονται στο Άρθρο αυτό.

4. Οι εξουσίες και διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Άρθρο 21 – Κατάσχεση ουσιαστών δεδομένων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο σχετικά με σειρά σοβαρών αδικημάτων που καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία του για να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του:

α. να συλλέγουν ή να καταγράφουν με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος του Μέρους αυτού, ή

β. να υποχρεώσουν ένα προμηθευτή υπηρεσιών στα πλαίσια της υφιστάμενης τεχνικής ικανότητάς του,

i. να συλλέγει ή να καταγράφει με τη χρήση τεχνικού μέσου στο έδαφος του Κράτους Μέρους, ή

ii. να συνεργάζεται και να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές στη συλλογή ή την καταγραφή,

ουσιαστών δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, των καθοριζόμενων επικοινωνιών που διαβιβάζονται στο έδαφος του μέσω υπολογιστή.

2. Όταν ένα Κράτος Μέρος εξαιτίας των καθιερωμένων αρχών της εθνικής του νομοθεσίας δε δύναται να υιοθετήσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α), δύναται αντί αυτών να υιοθετήσει νομοθετικά και άλλα

Τίτλος 5 – Πραγματικός χρόνος συλλογής δεδομένων υπολογιστή**Άρθρο 20 – Πραγματικός χρόνος συλλογής διακινούμενων δεδομένων**

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του:
 - α. να συλλέγουν ή να καταγράφουν με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος του Κράτους Μέρους, και
 - β. να υποχρεώσουν ένα προμηθευτή υπηρεσιών στα πλαίσια της υφιστάμενης τεχνικής ικανότητάς του, να:
 - i. να συλλέγει ή να καταγράφει με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος του Κράτους Μέρους, ή
 - ii να συνεργάζεται και να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές στη συλλογή ή την καταγραφή, διακινούμενων δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, που συνδέονται με καθοριζόμενες επικοινωνίες οι οποίες διαβιβάζονται μέσω συστήματος υπολογιστή, στο έδαφος του.
2. Όταν ένα Κράτος Μέρος εξαιτίας των καθιερωμένων αρχών της εθνικής του νομοθεσίας δε δύναται να υιοθετήσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α), δύναται αντί αυτών να υιοθετήσει νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει τον πραγματικό χρόνο συλλογής ή καταγραφής διακινούμενων δεδομένων που συνδέονται με καθοριζόμενες επικοινωνίες στο έδαφος του με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος αυτό.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να υποχρεώσει ένα προμηθευτή υπηρεσιών να κρατήσει εμπιστευτικό το γεγονός και οποιεσδήποτε πληροφορίες για την εφαρμογή των ενεργειών που προβλέπονται στο Άρθρο αυτό.

4. Οι εξουσίες και διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Άρθρο 21 – Κατάσχεση ουσιωδών δεδομένων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο σχετικά με σειρά σοβαρών αδικημάτων που καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία του για να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του:

α. να συλλέγουν ή να καταγράφουν με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος του Μέρους αυτού, ή

β. να υποχρεώσουν ένα προμηθευτή υπηρεσιών στα πλαίσια της υφιστάμενης τεχνικής ικανότητάς του,

i. να συλλέγει ή να καταγράφει με τη χρήση τεχνικού μέσου στο έδαφος του Κράτους Μέρους, ή

ii. να συνεργάζεται και να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές στη συλλογή ή την καταγραφή,

ουσιωδών δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, των καθοριζόμενων επικοινωνιών που διαβιβάζονται στο έδαφος του μέσω υπολογιστή.

2. Όταν ένα Κράτος Μέρος εξαιτίας των καθιερωμένων αρχών της εθνικής του νομοθεσίας δε δύναται να υιοθετήσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α), δύναται αντί αυτών να υιοθετήσει νομοθετικά και άλλα

μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να διασφαλίζει τον πραγματικό χρόνο συλλογής ή καταγραφής ουσιαστών δεδομένων των καθοριζόμενων επικοινωνιών στο έδαφός του με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος αυτό.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να υποχρεώσει ένα προμηθευτή υπηρεσιών να κρατήσει εμπιστευτικό το γεγονός και οποιοσδήποτε πληροφορίες ώστε να τεθούν σε εφαρμογή οι ενέργειες που προβλέπονται στο Άρθρο αυτό.

4. Οι εξουσίες και διαδικασίες που αναφέρονται στο Άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Μέρος 3 – Δικαιοδοσία

Άρθρο 22 – Δικαιοδοσία

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για τη θέσπιση της δικαιοδοσίας του σχετικά με οποιοδήποτε αδίκημα που καθορίστηκε δυνάμει των άρθρων 2-11 της Σύμβασης αυτής όταν το αδίκημα διαπράττεται:

α. στο έδαφός του ή

β. σε πλοίο που φέρει τη σημαία του Κράτους αυτού ή

γ. σε αεροσκάφος που είναι εγγεγραμμένο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού ή

δ. από υπήκόο του, αν το αδίκημα τιμωρείται με βάση το ποινικό δίκαιο εκεί όπου διεπράχθη ή αν το αδίκημα διεπράχθη εκτός της εδαφικής δικαιοδοσίας οποιουδήποτε Κράτους Μέρους.

2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμά του να μην εφαρμόσει ή να εφαρμόσει σε ειδικές περιπτώσεις ή κάτω από ειδικές

πρόνοιες, τους κανόνες δικαιοδοσίας που καθορίστηκαν στις παραγράφους (1) β – (1) δ του άρθρου αυτού ή οποιουδήποτε μέρους αυτού.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα όπως είναι αναγκαίο για τη θέσπιση δικαιοδοσίας του για τα αδικήματα που αναφέρονται στο Άρθρο 24, παράγραφος (1) της Σύμβασης στις περιπτώσεις όπου ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφός του και δεν τον/την εκδίδει σε άλλο Κράτος μόνο λόγω της υπηκοότητάς του/της μετά από αίτημα για έκδοση.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία που ασκείται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

5. Όταν περισσότερα από ένα Κράτη Μέρη διεκδικούν δικαιοδοσία αναφορικά με τα προβαλλόμενα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, τα εμπλεκόμενα Κράτη Μέρη όπου είναι αναγκαίο συσκέπτονται με σκοπό να καθορίσουν τα πλέον κατάλληλα μέτρα όσον αφορά την ποινική δίωξη.

Κεφάλαιο III – Διεθνής συνεργασία

Μέρος 1 – Γενικές αρχές

Τίτλος 1 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με διεθνή συνεργασία

Άρθρο 23 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με διεθνή συνεργασία

Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου αυτού και με την εφαρμογή σχετικών διεθνών εγγράφων για διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα, συμφωνιών που συνομολογούνται στη βάση ομοιόμορφης ή αμοιβαίας νομοθεσίας και της εθνικής νομοθεσίας, στη μέγιστη δυνατή έκταση, για σκοπούς ποινικών ανακρίσεων ή διαδικασιών που αφορούν ποινικά αδικήματα τα οποία σχετίζονται με συστήματα υπολογιστών

μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να διασφαλίζει τον πραγματικό χρόνο συλλογής ή καταγραφής ουσιαστών δεδομένων των καθοριζόμενων επικοινωνιών στο έδαφός του με τη χρήση τεχνικών μέσων στο έδαφος αυτό.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να υποχρεώσει ένα προμηθευτή υπηρεσιών να κρατήσει εμπιστευτικό το γεγονός και οποιοσδήποτε πληροφορίες ώστε να τεθούν σε εφαρμογή οι ενέργειες που προβλέπονται στο Άρθρο αυτό.

4. Οι εξουσίες και διαδικασίες που αναφέρονται στο Άρθρο αυτό εκτίθενται στα Άρθρα 14 και 15.

Μέρος 3 – Δικαιοδοσία

Άρθρο 22 – Δικαιοδοσία

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για τη θέσπιση της δικαιοδοσίας του σχετικά με οποιοδήποτε αδίκημα που καθορίστηκε δυνάμει των άρθρων 2-11 της Σύμβασης αυτής όταν το αδίκημα διαπράττεται:

α. στο έδαφός του ή

β. σε πλοίο που φέρει τη σημαία του Κράτους αυτού ή

γ. σε αεροσκάφος που είναι εγγεγραμμένο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού ή

δ. από υπήκόου του, αν το αδίκημα τιμωρείται με βάση το ποινικό δίκαιο εκεί όπου διεπράχθη ή αν το αδίκημα διεπράχθη εκτός της εδαφικής δικαιοδοσίας οποιουδήποτε Κράτους Μέρους.

2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να επιφυλάξει το δικαίωμά του να μην εφαρμόσει ή να εφαρμόσει σε ειδικές περιπτώσεις ή κάτω από ειδικές

πρόνοιες, τους κανόνες δικαιοδοσίας που καθορίστηκαν στις παραγράφους (1) β – (1) δ του άρθρου αυτού ή οποιουδήποτε μέρους αυτού.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα όπως είναι αναγκαίο για τη θέσπιση δικαιοδοσίας του για τα αδικήματα που αναφέρονται στο Άρθρο 24, παράγραφος (1) της Σύμβασης στις περιπτώσεις όπου ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφός του και δεν τον/την εκδίδει σε άλλο Κράτος μόνο λόγω της υπηκοότητάς του/της μετά από αίτημα για έκδοση.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία που ασκείται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

5. Όταν περισσότερα από ένα Κράτη Μέρη διεκδικούν δικαιοδοσία αναφορικά με τα προβαλλόμενα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, τα εμπλεκόμενα Κράτη Μέρη όπου είναι αναγκαίο συσκέπτονται με σκοπό να καθορίσουν τα πλέον κατάλληλα μέτρα όσον αφορά την ποινική δίωξη.

Κεφάλαιο III – Διεθνής συνεργασία

Μέρος 1 – Γενικές αρχές

Τίτλος 1 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με διεθνή συνεργασία

Άρθρο 23 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με διεθνή συνεργασία

Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου αυτού και με την εφαρμογή σχετικών διεθνών εγγράφων για διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα, συμφωνιών που συννομολογούνται στη βάση ομοιόμορφης ή αμοιβαίας νομοθεσίας και της εθνικής νομοθεσίας, στη μέγιστη δυνατή έκταση, για σκοπούς ποινικών ανακρίσεων ή διαδικασιών που αφορούν ποινικά αδικήματα τα οποία σχετίζονται με συστήματα υπολογιστών

και δεδομένα ή για τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικά αδικήματα.

Τίτλος 2 – Αρχές σχετιζόμενες με την έκδοση (φυγοδίκων)

Άρθρο 24 - Έκδοση (φυγοδίκων)

1. α. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται στην έκδοση (φυγοδίκων) μεταξύ Κρατών Μερών για ποινικά αδικήματα που καθορίστηκαν με βάση τα άρθρα 2-11 της Σύμβασης νοουμένου ότι είναι τιμωρητέα με βάση τη νομοθεσία των ενδιαφερομένων Μερών, με στέρηση της ελευθερίας για μέγιστη περίοδο τουλάχιστον ενός χρόνου, ή με πιο αυστηρή ποινή.

β. Όπου μια διαφορετική ελάχιστη ποινή πρόκειται να επιβληθεί με βάση συμφωνία που συνομολογήθηκε στη βάση μιας ομοιόμορφης ή αμοιβαίας νομοθεσίας ή μιας Συνθήκης Έκδοσης που περιλαμβάνει την Ευρωπαϊκή Συνθήκη Έκδοσης (ETS Αρ.24) η οποία εφαρμόζεται μεταξύ δύο ή περισσότερων μερών, θα επιβληθεί η ελάχιστη ποινή που προβλέπεται με βάση τέτοια συμφωνία ή συνθήκη.

2. Τα ποινικά αδικήματα που εκτίθενται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού θεωρούνται ότι δικαιολογούν την έκδοση δυνάμει Συνθήκης Έκδοσης που ισχύει μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν να συμπεριλάβουν τέτοια αδικήματα ως αδικήματα που δικαιολογούν την έκδοση σε οποιαδήποτε Συνθήκη Έκδοσης που συνομολογούν μεταξύ τους.

3. Αν το Κράτος Μέρος το οποίο θέτει ως προϋπόθεση έκδοσης την ύπαρξη Συνθήκης Έκδοσης λάβει αίτημα για έκδοση από άλλο Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει Συνθήκη Έκδοσης δύναται να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για την έκδοση αναφορικά με οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

4. Τα Κράτη Μέρη τα οποία δεν θέτουν ως προϋπόθεση έκδοσης την ύπαρξη Συνθήκης Έκδοσης θα αναγνωρίζουν μεταξύ τους τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ως αδικήματα που δικαιολογούν την έκδοση.

5. Η έκδοση υπόκειται σε όρους που προβλέπονται στη νομοθεσία του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε εφαρμοστέες Συνθήκες Έκδοσης που περιέχουν τους λόγους πάνω στους οποίους το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να αρνηθεί την έκδοση.

6. Αν η έκδοση για ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού απορριφθεί μόνο λόγω της εθνικότητας του προσώπου του οποίου ζητείται η έκδοση ή εξαιτίας του ότι το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι έχει δικαιοδοσία αναφορικά με το αδίκημα, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, υποβάλλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές μετά από αίτηση του Κράτους Μέρους που απευθύνει το αίτημα για σκοπούς ποινικής δίωξης και υποβάλλει έκθεση για το τελικό αποτέλεσμα στο αιτούν Μέρος σε εύθετο χρόνο. Οι αρχές αυτές λαμβάνουν αποφάσεις και διεξάγουν τις ανακρίσεις και διαδικασίες κατά τον ίδιο τρόπο όπως στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου αδικήματος παρόμοιας φύσης με βάση τη νομοθεσία του Μέρους αυτού.

7. α. Κάθε Κράτος Μέρος κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, διαβιβάζει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης το όνομα και διεύθυνση κάθε αρχής αρμόδιας για τη διενέργεια ή τη λήψη του αιτήματος για έκδοση ή προσωρινής κράτησης σε περίπτωση απουσίας σχετικής συνθήκης.

β. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης οργανώνει και τηρεί ένα μητρώο αρχών που προσδιορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι οι λεπτομέρειες που τηρούνται στο μητρώο είναι ορθές σε κάθε περίπτωση.

και δεδομένα ή για τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικά αδικήματα.

Τίτλος 2 – Αρχές σχετιζόμενες με την έκδοση (φυγοδίκων)

Άρθρο 24 - Έκδοση (φυγοδίκων)

1. α. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται στην έκδοση (φυγοδίκων) μεταξύ Κρατών Μερών για ποινικά αδικήματα που καθορίστηκαν με βάση τα άρθρα 2-11 της Σύμβασης νοουμένου ότι είναι τιμωρητέα με βάση τη νομοθεσία των ενδιαφερομένων Μερών, με στέρηση της ελευθερίας για μέγιστη περίοδο τουλάχιστον ενός χρόνου, ή με πιο αυστηρή ποινή.

β. Όπου μια διαφορετική ελάχιστη ποινή πρόκειται να επιβληθεί με βάση συμφωνία που συνομολογήθηκε στη βάση μιας ομοιόμορφης ή αμοιβαίας νομοθεσίας ή μιας Συνθήκης Έκδοσης που περιλαμβάνει την Ευρωπαϊκή Συνθήκη Έκδοσης (ETS Αρ.24) η οποία εφαρμόζεται μεταξύ δύο ή περισσότερων μερών, θα επιβληθεί η ελάχιστη ποινή που προβλέπεται με βάση τέτοια συμφωνία ή συνθήκη.

2. Τα ποινικά αδικήματα που εκτίθενται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού θεωρούνται ότι δικαιολογούν την έκδοση δυνάμει Συνθήκης Έκδοσης που ισχύει μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν να συμπεριλάβουν τέτοια αδικήματα ως αδικήματα που δικαιολογούν την έκδοση σε οποιαδήποτε Συνθήκη Έκδοσης που συνομολογούν μεταξύ τους.

3. Αν το Κράτος Μέρος το οποίο θέτει ως προϋπόθεση έκδοσης την ύπαρξη Συνθήκης Έκδοσης λάβει αίτημα για έκδοση από άλλο Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει Συνθήκη Έκδοσης δύναται να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για την έκδοση αναφορικά με οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

4. Τα Κράτη Μέρη τα οποία δεν θέτουν ως προϋπόθεση έκδοσης την ύπαρξη Συνθήκης Έκδοσης θα αναγνωρίζουν μεταξύ τους τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ως αδικήματα που δικαιολογούν την έκδοση.

5. Η έκδοση υπόκειται σε όρους που προβλέπονται στη νομοθεσία του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε εφαρμοστέες Συνθήκες Έκδοσης που περιέχουν τους λόγους πάνω στους οποίους το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να αρνηθεί την έκδοση.

6. Αν η έκδοση για ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού απορριφθεί μόνο λόγω της εθνικότητας του προσώπου του οποίου ζητείται η έκδοση ή εξαιτίας του ότι το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι έχει δικαιοδοσία αναφορικά με το αδίκημα, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, υποβάλλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές μετά από αίτηση του Κράτους Μέρους που απευθύνει το αίτημα για σκοπούς ποινικής δίωξης και υποβάλλει έκθεση για το τελικό αποτέλεσμα στο αιτούν Μέρος σε εύθετο χρόνο. Οι αρχές αυτές λαμβάνουν αποφάσεις και διεξάγουν τις ανακρίσεις και διαδικασίες κατά τον ίδιο τρόπο όπως στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου αδικήματος παρόμοιας φύσης με βάση τη νομοθεσία του Μέρους αυτού.

7. α. Κάθε Κράτος Μέρος κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, διαβιβάζει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης το όνομα και διεύθυνση κάθε αρχής αρμόδιας για τη διενέργεια ή τη λήψη του αιτήματος για έκδοση ή προσωρινής κράτησης σε περίπτωση απουσίας σχετικής συνθήκης.

β. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης οργανώνει και τηρεί ένα μητρώο αρχών που προσδιορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι οι λεπτομέρειες που τηρούνται στο μητρώο είναι ορθές σε κάθε περίπτωση.

Τίτλος 3 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με αμοιβαία συνδρομή

Άρθρο 25 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με αμοιβαία συνδρομή

1. Τα Κράτη Μέρη θα παρέχουν μεταξύ τους τη μέγιστη δυνατή συνδρομή για σκοπούς ερευνών ή ποινικών διαδικασιών αναφορικά με τα ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με συστήματα υπολογιστών και δεδομένα ή για τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικό αδίκημα.
2. Κάθε Κράτος Μέρος θα υιοθετήσει επίσης τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από τα Άρθρα 27-35
3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται σε εξαιρετικές περιστάσεις να υποβάλλει αιτήματα για αμοιβαία συνδρομή ή επικοινωνίες σχετικές μ' αυτή, με γρήγορα μέσα επικοινωνίας, περιλαμβανομένων τηλεομοιοτύπων ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην έκταση που τέτοια μέσα παρέχουν κατάλληλες συνθήκες ασφάλειας και αυθεντικότητας (περιλαμβανομένης της χρήσης της κρυπτογράφησης, όπου είναι αναγκαίο), με επίσημη επιβεβαίωση όπου απαιτείται από το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποδέχεται και ανταποκρίνεται στο αίτημα με οποιοδήποτε τέτοιο ταχύ μέσο επικοινωνίας.
4. Εκτός όπου διαφορετικά προνοείται σε Άρθρα του Κεφαλαίου αυτού, η αμοιβαία συνδρομή υπόκειται στους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε εφαρμοστέες Συνθήκες αμοιβαίας συνδρομής που περιέχουν τους λόγους πάνω στους οποίους το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δύναται να αρνηθεί συνεργασία. Το Κράτος Μέρος δεν ασκεί το δικαίωμά του να αρνηθεί την παροχή αμοιβαίας συνδρομής σχετικά με τα αδικήματα που αναφέρονται στα Άρθρα 2 μέχρι 11 με το μόνο δικαιολογητικό ότι το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο θεωρεί φορολογικό.

5. Στις περιπτώσεις όπου σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου αυτού, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα επιτρέπεται να θέσει ως προϋπόθεση παροχής αμοιβαίας συνδρομής την ύπαρξη διπλής εγκληματικότητας, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι έχει εκπληρωθεί ανεξάρτητα του ότι η νομοθεσία του θέτει το αδίκημα στην ίδια κατηγορία αδικημάτων ή κατονομάζει το αδίκημα με την ίδια ορολογία όπως και το αιτούν Μέρος, εφόσον η συμπεριφορά που καθορίζει το αδίκημα για το οποίο ζητείται συνδρομή συνιστά ποινικό αδίκημα με βάση τη νομοθεσία του.

Άρθρο 26 – Αυτόβουλη πληροφόρηση

1. Ένα Κράτος Μέρος δύναται μέσα στα όρια της εθνικής του νομοθεσίας χωρίς προηγούμενο αίτημα, να διαβιβάσει σε άλλο Μέρος πληροφορίες που απέκτησε στα πλαίσια των δικών του ποινικών ερευνών όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών θα εδύνάτο να βοηθήσει το παραλαμβάνον Μέρος στην έναρξη ή τη διεξαγωγή ποινικών ερευνών ή διαδικασιών αναφορικά με ποινικά αδικήματα τα οποία καθορίστηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή θα εδύνάτο να οδηγήσει σε αίτημα για συνεργασία από το Μέρος αυτό, βάσει του κεφαλαίου αυτού.

2. Πριν από την παροχή τέτοιων πληροφοριών το παρέχον Κράτος Μέρος δύναται να ζητήσει όπως αυτές τηρούνται εμπιστευτικές ή χρησιμοποιούνται υπό όρους. Αν το παραλαμβάνον Μέρος δε δύναται να συμμορφωθεί με τέτοιο αίτημα, ειδοποιεί το παρέχον Κράτος Μέρος το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον οι πληροφορίες πρέπει ωστόσο να παρασχεθούν. Το παραλαμβάνον Μέρος εφόσον δεχτεί τις πληροφορίες τηρουμένων των όρων, θα δεσμεύεται από αυτές.

Τίτλος 3 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με αμοιβαία συνδρομή

Άρθρο 25 – Γενικές αρχές σχετιζόμενες με αμοιβαία συνδρομή

1. Τα Κράτη Μέρη θα παρέχουν μεταξύ τους τη μέγιστη δυνατή συνδρομή για σκοπούς ερευνών ή ποινικών διαδικασιών αναφορικά με τα ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με συστήματα υπολογιστών και δεδομένα ή για τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικό αδίκημα.
2. Κάθε Κράτος Μέρος θα υιοθετήσει επίσης τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα όπως είναι αναγκαίο για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από τα Άρθρα 27-35
3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται σε εξαιρετικές περιστάσεις να υποβάλλει αιτήματα για αμοιβαία συνδρομή ή επικοινωνίες σχετικές μ' αυτή, με γρήγορα μέσα επικοινωνίας, περιλαμβανομένων τηλεομοιοτύπων ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην έκταση που τέτοια μέσα παρέχουν κατάλληλες συνθήκες ασφάλειας και αυθεντικότητας (περιλαμβανομένης της χρήσης της κρυπτογράφησης, όπου είναι αναγκαίο), με επίσημη επιβεβαίωση όπου απαιτείται από το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποδέχεται και ανταποκρίνεται στο αίτημα με οποιοδήποτε τέτοιο ταχύ μέσο επικοινωνίας.
4. Εκτός όπου διαφορετικά προνοείται σε Άρθρα του Κεφαλαίου αυτού, η αμοιβαία συνδρομή υπόκειται στους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε εφαρμοστέες Συνθήκες αμοιβαίας συνδρομής που περιέχουν τους λόγους πάνω στους οποίους το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δύναται να αρνηθεί συνεργασία. Το Κράτος Μέρος δεν ασκεί το δικαίωμά του να αρνηθεί την παροχή αμοιβαίας συνδρομής σχετικά με τα αδικήματα που αναφέρονται στα Άρθρα 2 μέχρι 11 με το μόνο δικαιολογητικό ότι το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο θεωρεί φορολογικό.

5. Στις περιπτώσεις όπου σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου αυτού, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα επιτρέπεται να θέσει ως προϋπόθεση παροχής αμοιβαίας συνδρομής την ύπαρξη διπλής εγκληματικότητας, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι έχει εκπληρωθεί ανεξάρτητα του ότι η νομοθεσία του θέτει το αδίκημα στην ίδια κατηγορία αδικημάτων ή κατονομάζει το αδίκημα με την ίδια ορολογία όπως και το αιτούν Μέρος, εφόσον η συμπεριφορά που καθορίζει το αδίκημα για το οποίο ζητείται συνδρομή συνιστά ποινικό αδίκημα με βάση τη νομοθεσία του.

Άρθρο 26 – Αυτόβουλη πληροφόρηση

1. Ένα Κράτος Μέρος δύναται μέσα στα όρια της εθνικής του νομοθεσίας χωρίς προηγούμενο αίτημα, να διαβιβάσει σε άλλο Μέρος πληροφορίες που απέκτησε στα πλαίσια των δικών του ποινικών ερευνών όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών θα εδύνατο να βοηθήσει το παραλαμβάνον Μέρος στην έναρξη ή τη διεξαγωγή ποινικών ερευνών ή διαδικασιών αναφορικά με ποινικά αδικήματα τα οποία καθορίστηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή θα εδύνατο να οδηγήσει σε αίτημα για συνεργασία από το Μέρος αυτό, βάσει του κεφαλαίου αυτού.

2. Πριν από την παροχή τέτοιων πληροφοριών το παρέχον Κράτος Μέρος δύναται να ζητήσει όπως αυτές τηρούνται εμπιστευτικές ή χρησιμοποιούνται υπό όρους. Αν το παραλαμβάνον Μέρος δε δύναται να συμμορφωθεί με τέτοιο αίτημα, ειδοποιεί το παρέχον Κράτος Μέρος το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον οι πληροφορίες πρέπει ωστόσο να παρασχεθούν. Το παραλαμβάνον Μέρος εφόσον δεχτεί τις πληροφορίες τηρουμένων των όρων, θα δεσμεύεται από αυτές.

**Τίτλος 4 – Διαδικασίες που αναφέρονται σε αιτήματα
για παροχή αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση
έλλειψης εφαρμοστέων διεθνών συμφωνιών**

**Άρθρο 27 – Διαδικασίες που αναφέρονται σε αιτήματα για παροχή
αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση έλλειψης
εφαρμοστέων διεθνών συμφωνιών**

1. Στις περιπτώσεις που δεν υφίσταται συμφωνία ή διευθέτηση για αμοιβαία συνδρομή στη βάση ομοιομορφής ή αμοιβαίας σε τοχό νομοθεσίας μεταξύ του Κράτους που απευθύνει το αίτημα και του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θα εφαρμόζονται οι όροι των παραγράφων 2-9 του άρθρου αυτού. Οι όροι του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που υπάρχει τέτοια συνθήκη, συμφωνία ή νομοθεσία εκτός αν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συμφωνούν να εφαρμόζουν οποιοδήποτε μέρος ή το υπόλοιπο του άρθρου αυτού.

2. α. Κάθε Κράτος Μέρος προσδιορίζει μία κεντρική αρχή ή αρχές που θα έχουν ευθύνη για την αποστολή και απάντηση των αιτημάτων για παροχή αμοιβαίας συνδρομής, την πραγματοποίησή τους ή τη μεταβίβασή τους σε αρμόδιες για την πραγματοποίησή τους αρχές.

β. Οι κεντρικές αρχές θα επικοινωνούν άμεσα μεταξύ τους.

γ. Κάθε Κράτος Μέρος κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης διαβιβάζει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης τις ονομασίες και τις διευθύνσεις των αρχών που προσδιορίζονται με βάση την παράγραφο αυτή.

δ. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης οργανώνει και τηρεί ένα μητρώο κεντρικών αρχών που προσδιορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι οι λεπτομέρειες που τηρούνται στο μητρώο είναι σε κάθε περίπτωση ορθές.

3. Τα αιτήματα για παροχή αμοιβαίας συνδρομής με βάση το Άρθρο αυτό πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται λεπτομερώς από το Κράτος Μέρος που απευθύνει το αίτημα με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αυτό δεν συνάδει με το δίκαιο του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

4. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται συμπληρωματικά προς τους λόγους άρνησης που καθορίζονται στο Άρθρο 25 παράγραφος (4), να αρνηθεί την παροχή συνδρομής αν:

α. το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θεωρεί πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή

β. θεωρεί ότι η πραγματοποίηση του αιτήματος είναι πιθανό να ζημιώσει την ακεραιότητα, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

5. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να αναβάλει τις ενέργειες αναφορικά με το αίτημα αν τέτοιες ενέργειες θα ζημιώσουν ποινικές έρευνες ή διαδικασίες που διεξάγονται από τις αρχές του.

6. Προτού αρνηθεί ή αναβάλει την παροχή συνδρομής, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα όπου είναι αναγκαίο αφού διαβουλευθεί με το Κράτος Μέρος που απευθύνει το αίτημα, εξετάζει κατά πόσον το αίτημα δύναται να πραγματοποιηθεί μερικά ή να υπόκειται σε τέτοιους όρους τους οποίους θεωρεί αναγκαίους.

7. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πληροφορεί έγκαιρα το Κράτος Μέρος το οποίο απευθύνει το αίτημα για την έκβαση της πραγματοποίησης του αιτήματος για συνδρομή. Αν το αίτημα απορριφθεί ή αναβληθεί, οι λόγοι της απόρριψης ή αναβολής πρέπει να δοθούν. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πληροφορεί επίσης το Κράτος

**Τίτλος 4 – Διαδικασίες που αναφέρονται σε αιτήματα
για παροχή αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση
έλλειψης εφαρμοστέων διεθνών συμφωνιών**

**Άρθρο 27 – Διαδικασίες που αναφέρονται σε αιτήματα για παροχή
αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση έλλειψης
εφαρμοστέων διεθνών συμφωνιών**

1. Στις περιπτώσεις που δεν υφίσταται συμφωνία ή διευθέτηση για αμοιβαία συνδρομή στη βάση ομοιομορφής ή αμοιβαίας σε ισχύ νομοθεσίας μεταξύ του Κράτους που απευθύνει το αίτημα και του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θα εφαρμόζονται οι όροι των παραγράφων 2-9 του άρθρου αυτού. Οι όροι του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που υπάρχει τέτοια συνθήκη, συμφωνία ή νομοθεσία εκτός αν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συμφωνούν να εφαρμόζουν οποιοδήποτε μέρος ή το υπόλοιπο του άρθρου αυτού.

2. α. Κάθε Κράτος Μέρος προσδιορίζει μια κεντρική αρχή ή αρχές που θα έχουν ευθύνη για την αποστολή και απάντηση των αιτημάτων για παροχή αμοιβαίας συνδρομής, την πραγματοποίησή τους ή τη μεταβίβασή τους σε αρμόδιες για την πραγματοποίησή τους αρχές.

β. Οι κεντρικές αρχές θα επικοινωνούν άμεσα μεταξύ τους.

γ. Κάθε Κράτος Μέρος κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης διαβιβάζει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης τις ονομασίες και τις διευθύνσεις των αρχών που προσδιορίζονται με βάση την παράγραφο αυτή.

δ. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης οργανώνει και τηρεί ένα μητρώο κεντρικών αρχών που προσδιορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι οι λεπτομέρειες που τηρούνται στο μητρώο είναι σε κάθε περίπτωση ορθές.

3. Τα αιτήματα για παροχή αμοιβαίας συνδρομής με βάση το Άρθρο αυτό πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται λεπτομερώς από το Κράτος Μέρος που απευθύνει το αίτημα με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αυτό δεν συνάδει με το δίκαιο του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

4. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται συμπληρωματικά προς τους λόγους άρνησης που καθορίζονται στο Άρθρο 25 παράγραφος (4), να αρνηθεί την παροχή συνδρομής αν:

α. το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θεωρεί πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή

β. θεωρεί ότι η πραγματοποίηση του αιτήματος είναι πιθανό να ζημιώσει την ακεραιότητα, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

5. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να αναβάλει τις ενέργειες αναφορικά με το αίτημα αν τέτοιες ενέργειες θα ζημιώσουν ποινικές έρευνες ή διαδικασίες που διεξάγονται από τις αρχές του.

6. Προτού αρνηθεί ή αναβάλει την παροχή συνδρομής, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα όπου είναι αναγκαίο αφού διαβουλευθεί με το Κράτος Μέρος που απευθύνει το αίτημα, εξετάζει κατά πόσον το αίτημα δύναται να πραγματοποιηθεί μερικά ή να υπόκειται σε τέτοιους όρους τους οποίους θεωρεί αναγκαίους.

7. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πληροφορεί έγκαιρα το Κράτος Μέρος το οποίο απευθύνει το αίτημα για την έκβαση της πραγματοποίησης του αιτήματος για συνδρομή. Αν το αίτημα απορριφθεί ή αναβληθεί, οι λόγοι της απόρριψης ή αναβολής πρέπει να δοθούν. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πληροφορεί επίσης το Κράτος

Μέρος που απευθύνει το αίτημα για τους λόγους που καθιστούν αδύνατη την ικανοποίηση του αιτήματος ή για τους οποίους είναι πιθανό αυτή να καθυστερήσει σημαντικά.

8. Το Κράτος που απευθύνει το αίτημα δύναται να ζητήσει όπως το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κρατήσει εμπιστευτικά το γεγονός και την ουσία οποιουδήποτε αιτήματος που υποβλήθηκε με βάση το Κεφάλαιο αυτό εξαιρουμένου του σημείου που είναι απαραίτητο για την πραγματοποίηση του αιτήματος. Αν το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν δύναται να συμμορφωθεί με το αίτημα για εμπιστευτικότητα, πληροφορεί έγκαιρα το Κράτος που έχει απευθύνει το αίτημα το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον το αίτημα πρέπει ωστόσο να πραγματοποιηθεί.

9. α. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, τα αιτήματα για αμοιβαία συνδρομή ή οι επικοινωνίες που αφορούν αυτή δύναται να αποστέλλονται απευθείας μέσω των δικαστικών αρχών του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα στις αρχές του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις αποστέλλεται αντίγραφο κατά τον ίδιο χρόνο στην κεντρική αρχή του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μέσω της κεντρικής αρχής του Κράτους Μέρους που απευθύνει το αίτημα.

β. Οποιοδήποτε αίτημα ή επικοινωνία με βάση την παράγραφο αυτή δύναται να υποβληθεί μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Ποινικής Αστυνομίας (Interpol).

γ. Όπου ένα αίτημα υποβάλλεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (α) και η αρχή δεν είναι αρμόδια να ασχοληθεί με το αίτημα, παραπέμπει αυτό στην αρμόδια εθνική αρχή και πληροφορεί αμέσως το Κράτος που έχει απευθύνει το αίτημα ότι το έχει πράξει.

δ. Αιτήματα ή επικοινωνίες που υποβλήθηκαν με βάση την παράγραφο αυτή τα οποία δεν περιλαμβάνουν αναγκαστικά μέτρα δύναται να

διαβιβάζονται απευθείας από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα στις αρμόδιες αρχές του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

ε. Κάθε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να πληροφορεί το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι για λόγους αποτελεσματικότητας, τα αιτήματα που υποβάλλονται με βάση την παράγραφο αυτή πρέπει να απευθύνονται στην κεντρική του αρχή.

Άρθρο 28 – Εμπιστευτικότητα και περιορισμός στη χρήση

1. Όταν δεν υπάρχει σύμβαση ή συμφωνία για αμοιβαία συνδρομή στη βάση ομοιόμορφης ή αμοιβαίας σε ισχύ νομοθεσίας μεταξύ του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα και του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται αυτό, εφαρμόζονται οι όροι του άρθρου αυτού. Οι όροι του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται όπου τέτοια συνθήκη, συμφωνία ή νομοθεσία είναι δυνατή, εκτός αν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συμφωνούν να εφαρμόζουν οποιοδήποτε μέρος ή ολόκληρο το υπόλοιπο του άρθρου αυτού, στη θέση τούτων.

2. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να ορίσει ότι η διαβίβαση πληροφοριών ή υλικού σε απάντηση ενός αιτήματος εξαρτάται από τον όρο ότι αυτή:

α. τηρείται εμπιστευτική όπου το αίτημα για αμοιβαία νομική συνδρομή δεν πραγματοποιείται ελλείψει του όρου αυτού, ή

β. δεν χρησιμοποιείται για ποινικές έρευνες ή διαδικασίες διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στο αίτημα.

3. Αν το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα δε δύναται να συμμορφωθεί με όρο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, πληροφορεί

Μέρος που απευθύνει το αίτημα για τους λόγους που καθιστούν αδύνατη την ικανοποίηση του αιτήματος ή για τους οποίους είναι πιθανό αυτή να καθυστερήσει σημαντικά.

8. Το Κράτος που απευθύνει το αίτημα δύναται να ζητήσει όπως το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κρατήσει εμπιστευτικά το γεγονός και την ουσία οποιουδήποτε αιτήματος που υποβλήθηκε με βάση το Κεφάλαιο αυτό εξαιρουμένου του σημείου που είναι απαραίτητο για την πραγματοποίηση του αιτήματος. Αν το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν δύναται να συμμορφωθεί με το αίτημα για εμπιστευτικότητα, πληροφορεί έγκαιρα το Κράτος που έχει απευθύνει το αίτημα το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον το αίτημα πρέπει ωστόσο να πραγματοποιηθεί.

9. α. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, τα αιτήματα για αμοιβαία συνδρομή ή οι επικοινωνίες που αφορούν αυτή δύναται να αποστέλλονται απευθείας μέσω των δικαστικών αρχών του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα στις αρχές του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις αποστέλλεται αντίγραφο κατά τον ίδιο χρόνο στην κεντρική αρχή του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μέσω της κεντρικής αρχής του Κράτους Μέρους που απευθύνει το αίτημα.

β. Οποιοδήποτε αίτημα ή επικοινωνία με βάση την παράγραφο αυτή δύναται να υποβληθεί μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Ποινικής Αστυνομίας (Interpol).

γ. Όπου ένα αίτημα υποβάλλεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (α) και η αρχή δεν είναι αρμόδια να ασχοληθεί με το αίτημα, παραπέμπει αυτό στην αρμόδια εθνική αρχή και πληροφορεί αμέσως το Κράτος που έχει απευθύνει το αίτημα ότι το έχει πράξει.

δ. Αιτήματα ή επικοινωνίες που υποβλήθηκαν με βάση την παράγραφο αυτή τα οποία δεν περιλαμβάνουν αναγκαστικά μέτρα δύναται να

διαβιβάζονται απευθείας από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα στις αρμόδιες αρχές του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

ε. Κάθε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να πληροφορεί το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι για λόγους αποτελεσματικότητας, τα αιτήματα που υποβάλλονται με βάση την παράγραφο αυτή πρέπει να απευθύνονται στην κεντρική του αρχή.

Άρθρο 28 – Εμπιστευτικότητα και περιορισμός στη χρήση

1. Όταν δεν υπάρχει σύμβαση ή συμφωνία για αμοιβαία συνδρομή στη βάση ομοιόμορφης ή αμοιβαίας σε ισχύ νομοθεσίας μεταξύ του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα και του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται αυτό, εφαρμόζονται οι όροι του άρθρου αυτού. Οι όροι του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται όπου τέτοια συνθήκη, συμφωνία ή νομοθεσία είναι δυνατή, εκτός αν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συμφωνούν να εφαρμόζουν οποιοδήποτε μέρος ή ολόκληρο το υπόλοιπο του άρθρου αυτού, στη θέση τούτων.

2. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να ορίσει ότι η διαβίβαση πληροφοριών ή υλικού σε απάντηση ενός αιτήματος εξαρτάται από τον όρο ότι αυτή:

α. τηρείται εμπιστευτική όπου το αίτημα για αμοιβαία νομική συνδρομή δεν πραγματοποιείται ελλείψει του όρου αυτού, ή

β. δεν χρησιμοποιείται για ποινικές έρευνες ή διαδικασίες διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στο αίτημα.

3. Αν το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα δε δύναται να συμμορφωθεί με όρο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, πληροφορεί

αμέσως το άλλο Κράτος Μέρος το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον η πληροφορία θα παρασχεθεί παρόλα αυτά. Όταν το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα αποδεχτεί τον όρο δεσμεύεται από αυτόν.

4. Κάθε Κράτος Μέρος το οποίο παρέχει πληροφορίες ή υλικό, τηρουμένου ενός όρου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δύναται να απαιτήσει από το άλλο Κράτος Μέρος να δώσει εξηγήσεις, αναφορικά με τον όρο αυτό, για τη χρήση τέτοιας πληροφορίας ή υλικού.

Μέρος 2 – Ειδικές πρόνοιες

Τίτλος 1 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με προσωρινά μέτρα

Άρθρο 29 - Έγκαιρη διαφύλαξη δεδομένων υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

1. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να απαιτήσει από άλλο Κράτος Μέρος να διατάξει ή διαφορετικά να απαιτήσει την έγκαιρη διαφύλαξη δεδομένων που αποθηκεύονται μέσω συστήματος υπολογιστή που βρίσκεται στο έδαφος του άλλου Κράτους Μέρους και αναφορικά με τα οποία το Κράτος που απευθύνει το αίτημα σκοπεύει να υποβάλει αίτημα για αμοιβαία σύνδρομη αναφορικά με έρευνα ή όμοια προσέγγιση, κατάσχεση ή όμοια διασφάλιση ή αποκάλυψη των δεδομένων.

2. Αίτημα για διαφύλαξη που υποβάλλεται με βάση την παράγραφο 1 καθορίζει:

- α. την αρχή που ζητά τη διαφύλαξη
- β. το αδίκημα το οποίο είναι το αντικείμενο ποινικής έρευνας ή διαδικασίας και σύντομη περίληψη σχετικών γεγονότων

γ. τα αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή που υπόκεινται σε διαφύλαξη και τη σχέση τους με το αδίκημα

δ. οποιαδήποτε διαθέσιμη πληροφορία για τον προσδιορισμό του επιτηρητή των αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή ή της τοποθεσίας του συστήματος υπολογιστή

ε. την αναγκαιότητα της διαφύλαξης και

στ. ότι το Κράτος Μέρος σκοπεύει να υποβάλει αίτημα για αμοιβαία συνδρομή αναφορικά με έρευνα ή όμοια προσέγγιση, κατάσχεση ή όμοια διασφάλιση ή αποκάλυψη των αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή.

3. Με τη λήψη του αιτήματος από άλλο Κράτος Μέρος, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την έγκαιρη διαφύλαξη συγκεντρωμένων δεδομένων σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία. Για σκοπούς ανταπόκρισης σε αίτημα δεν απαιτείται η διπλή εγκληματικότητα σαν όρος για την παροχή τέτοιας διαφύλαξης.

4. Ένα Κράτος Μέρος το οποίο απαιτεί διπλή εγκληματικότητα ως όρο για την ανταπόκριση σε αίτημα αμοιβαίας συνδρομής για την έρευνα ή όμοια την πρόσβαση, την κατάσχεση ή όμοια, τη διασφάλιση ή την αποκάλυψη των δεδομένων δύναται αναφορικά με αδικήματα άλλα από εκείνα που καθορίστηκαν σύμφωνα με τα Άρθρα 2-11 της Σύμβασης, να επιφυλάξει το δικαίωμά του να απορρίψει το αίτημα για διαφύλαξη με βάση το άρθρο αυτό, στις περιπτώσεις που έχει λόγους να πιστεύει ότι κατά το χρόνο της αποκάλυψης ο όρος της διπλής εγκληματικότητας δε μπορεί να ικανοποιηθεί.

5. Επιπρόσθετα αίτημα για διαφύλαξη δύναται να απορριφθεί μόνο αν:

α. το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή

αμέσως το άλλο Κράτος Μέρος το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον η πληροφορία θα παρασχεθεί παρόλα αυτά. Όταν το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα αποδεχτεί τον όρο δεσμεύεται από αυτόν.

4. Κάθε Κράτος Μέρος το οποίο παρέχει πληροφορίες ή υλικό, τηρουμένου ενός όρου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δύναται να απαιτήσει από το άλλο Κράτος Μέρος να δώσει εξηγήσεις, αναφορικά με τον όρο αυτό, για τη χρήση τέτοιας πληροφορίας ή υλικού.

Μέρος 2 – Ειδικές πρόνοιες

Τίτλος 1 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με προσωρινά μέτρα

Άρθρο 29 - Έγκαιρη διαφύλαξη δεδομένων υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

1. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να απαιτήσει από άλλο Κράτος Μέρος να διατάξει ή διαφορετικά να απαιτήσει την έγκαιρη διαφύλαξη δεδομένων που αποθηκεύονται μέσω συστήματος υπολογιστή που βρίσκεται στο έδαφος του άλλου Κράτους Μέρους και αναφορικά με τα οποία το Κράτος που απευθύνει το αίτημα σκοπεύει να υποβάλει αίτημα για αμοιβαία συνδρομή αναφορικά με έρευνα ή όμοια προσέγγιση, κατάσχεση ή όμοια διασφάλιση ή αποκάλυψη των δεδομένων.

2. Αίτημα για διαφύλαξη που υποβάλλεται με βάση την παράγραφο 1 καθορίζει:

α. την αρχή που ζητά τη διαφύλαξη

β. το αδίκημα το οποίο είναι το αντικείμενο ποινικής έρευνας ή διαδικασίας και σύντομη περιληψη σχετικών γεγονότων

γ. τα αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή που υπόκεινται σε διαφύλαξη και τη σχέση τους με το αδίκημα

δ. οποιαδήποτε διαθέσιμη πληροφορία για τον προσδιορισμό του επιτηρητή των αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή ή της τοποθεσίας του συστήματος υπολογιστή

ε. την αναγκαιότητα της διαφύλαξης και

στ. ότι το Κράτος Μέρος σκόπευει να υποβάλει αίτημα για αμοιβαία συνδρομή αναφορικά με έρευνα ή όμοια προσέγγιση, κατάσχεση ή όμοια διασφάλιση ή αποκάλυψη των αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή.

3. Με τη λήψη του αιτήματος από άλλο Κράτος Μέρος, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την έγκαιρη διαφύλαξη συγκεντρωμένων δεδομένων σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία. Για σκοπούς ανταπόκρισης σε αίτημα δεν απαιτείται η διπλή εγκληματικότητα σαν όρος για την παροχή τέτοιας διαφύλαξης.

4. Ένα Κράτος Μέρος το οποίο απαιτεί διπλή εγκληματικότητα ως όρο για την ανταπόκριση σε αίτημα αμοιβαίας συνδρομής για την έρευνα ή όμοια την πρόσβαση, την κατάσχεση ή όμοια, τη διασφάλιση ή την αποκάλυψη των δεδομένων δύναται αναφορικά με αδικήματα άλλα από εκείνα που καθορίστηκαν σύμφωνα με τα Άρθρα 2-11 της Σύμβασης, να επιφυλάξει το δικαίωμά του να απορρίψει το αίτημα για διαφύλαξη με βάση το άρθρο αυτό, στις περιπτώσεις που έχει λόγους να πιστεύει ότι κατά το χρόνο της αποκάλυψης ο όρος της διπλής εγκληματικότητας δε μπορεί να ικανοποιηθεί.

5. Επιπρόσθετα αίτημα για διαφύλαξη δύναται να απορριφθεί μόνο αν:

α. το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή

β. το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η ικανοποίηση του αιτήματος είναι πιθανόν να ζημιώσει την ακεραιότητα, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

6. Στις περιπτώσεις όπου το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πιστεύει ότι η διαφύλαξη δεν διασφαλίζει τη μελλοντική διαθεσιμότητα των δεδομένων ή απειλεί τον εμπιστευτικό χαρακτήρα τους ή διαφορετικά ζημιώνει τις ποινικές έρευνες του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα, πληροφορεί έγκαιρα το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον το αίτημα πρέπει παρόλα αυτά να ικανοποιηθεί.

7. Οποιαδήποτε διαφύλαξη που πραγματοποιείται σε ανταπόκριση στο αίτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διαρκεί για περίοδο όχι μικρότερη των 60 ημερών με σκοπό να διευκολύνει το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα να υποβάλει αίτημα για την έρευνα ή όμοια την πρόσβαση, κατάσχεση ή όμοια την εξασφάλιση ή αποκάλυψη των δεδομένων. Μετά τη λήψη τέτοιου αιτήματος και ενόσω εκκρεμεί απόφαση γι' αυτό, τα δεδομένα θα εξακολουθήσουν να είναι διαφυλαγμένα.

Άρθρο 30 – Ταχεία αποκάλυψη των δεδομένων που έχουν διαφυλαχθεί

1. Στις περιπτώσεις όπου κατά την πορεία της ικανοποίησης ενός αιτήματος που υποβλήθηκε με βάση το Άρθρο 29 για τη διαφύλαξη δεδομένων που αφορούν ειδική επικοινωνία, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ανακαλύπτει ότι ένας προμηθευτής υπηρεσιών σε άλλο Κράτος Μέρος ήταν αναμειγμένος στη διαβίβαση της επικοινωνίας, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποκαλύπτει στο Κράτος Μέρος το οποίο έχει απευθύνει το αίτημα ένα ικανοποιητικό αριθμό δεδομένων με σκοπό να προσδιορίσει τον προμηθευτή υπηρεσιών και το μέσον διαμέσου του οποίου είχε διαβιβαστεί η επικοινωνία.

2. Η αποκάλυψη των δεδομένων με βάση την παράγραφο 1 δύναται να παρεμποδιστεί μόνο αν:

α. το αίτημα αφορά ένα αδίκημα το οποίο το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή

β. το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η ικανοποίηση του αιτήματος είναι πιθανό να ζημιώσει την ακεραιότητα, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

Τίτλος 2 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με ερευνητικές αρχές

Άρθρο 31 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με πρόσβαση σε δεδομένα υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

1. Ένα Κράτος Μέρος δύναται να απαιτήσει από άλλο Κράτος Μέρος να ερευνήσει ή όμοια να προσχωρήσει, να κατασχέσει ή όμοια να εξασφαλίσει και να αποκαλύψει δεδομένα που αποθηκεύονται μέσω συστήματος υπολογιστή που βρίσκεται στο έδαφος του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, περιλαμβανομένων των δεδομένων τα οποία έχουν αποθηκευθεί σύμφωνα με το Άρθρο 29.

2. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα απαντήσει σ' αυτό με την εφαρμογή διεθνών εγγράφων, συμφωνιών και νομοθεσίας που αναφέρονται στο Άρθρο 23 και σύμφωνα με άλλες σχετικές πρόνοιες του Κεφαλαίου αυτού.

3. Το αίτημα θα απαντηθεί εγκαίρως όπου:

α. έχει λόγους να πιστεύει ότι τα σχετικά δεδομένα υπόκεινται σε απώλεια ή τροποποίηση και

β. το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η ικανοποίηση του αιτήματος είναι πιθανόν να ζημιώσει την ακεραιότητα, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιαστικά συμφέροντά του.

6. Στις περιπτώσεις όπου το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πιστεύει ότι η διαφύλαξη δεν διασφαλίζει τη μελλοντική διαθεσιμότητα των δεδομένων ή απειλεί τον εμπιστευτικό χαρακτήρα τους ή διαφορετικά ζημιώνει τις ποινικές έρευνες του Κράτους Μέρους που έχει απευθύνει το αίτημα, πληροφορεί έγκαιρα το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημά το οποίο αποφασίζει στη συνέχεια κατά πόσον το αίτημα πρέπει παρόλα αυτά να ικανοποιηθεί.

7. Οποιαδήποτε διαφύλαξη που πραγματοποιείται σε αντίαπόκριση στο αίτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διαρκεί για περίοδο όχι μικρότερη των 60 ημερών με σκοπό να διευκολύνει το Κράτος Μέρος που έχει απευθύνει το αίτημα να υποβάλει αίτημα για την έρευνα ή όμοια την πρόσβαση, κατάσχεση ή όμοια την εξασφάλιση ή αποκάλυψη των δεδομένων. Μετά τη λήψη τέτοιου αιτήματος και ενόσω εκκρεμεί απόφαση γι' αυτό, τα δεδομένα θα εξακολουθήσουν να είναι διαφυλαγμένα.

Άρθρο 30 – Ταχεία αποκάλυψη των δεδομένων που έχουν διαφυλαχθεί

1. Στις περιπτώσεις όπου κατά την πορεία της ικανοποίησης ενός αιτήματος που υποβλήθηκε με βάση το Άρθρο 29 για τη διαφύλαξη δεδομένων που αφορούν ειδική επικοινωνία, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ανακαλύπτει ότι ένας προμηθευτής υπηρεσιών σε άλλο Κράτος Μέρος ήταν αναμειγμένος στη διαβίβαση της επικοινωνίας, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποκαλύπτει στο Κράτος Μέρος το οποίο έχει απευθύνει το αίτημα ένα ικανοποιητικό αριθμό δεδομένων με σκοπό να προσδιορίσει τον προμηθευτή υπηρεσιών και το μέσον διαμέσου του οποίου είχε διαβιβαστεί η επικοινωνία.

2. Η αποκάλυψη των δεδομένων με βάση την παράγραφο 1 δύναται να παρεμποδιστεί μόνο αν:

α. το αίτημα αφορά ένα αδίκημα το οποίο το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή

β. το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η ικανοποίηση του αιτήματος είναι πιθανό να ζημιώσει την ακεραιότητα, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

Τίτλος 2 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με ερευνητικές αρχές

Άρθρο 31 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με πρόσβαση σε δεδομένα υπολογιστή που έχουν αποθηκευθεί

1. Ένα Κράτος Μέρος δύναται να απαιτήσει από άλλο Κράτος Μέρος να ερευνησει ή όμοια να προσχωρήσει, να κατασχέσει ή όμοια να εξασφαλίσει και να αποκαλύψει δεδομένα που αποθηκεύονται μέσω συστήματος υπολογιστή που βρίσκεται στο έδαφος του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, περιλαμβανομένων των δεδομένων τα οποία έχουν αποθηκευθεί σύμφωνα με το Άρθρο 29.

2. Το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα απαντήσει σ' αυτό με την εφαρμογή διεθνών εγγράφων, συμφωνιών και νομοθεσίας που αναφέρονται στο Άρθρο 23 και σύμφωνα με άλλες σχετικές πρόνοιες του Κεφαλαίου αυτού.

3. Το αίτημα θα απαντηθεί εγκαίρως όπου:

α. έχει λόγους να πιστεύει ότι τα σχετικά δεδομένα υπόκεινται σε απώλεια ή τροποποίηση και

β. τα έγγραφα, συμφωνίες και νομοθεσία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 προβλέπουν για ταχεία συνεργασία.

Άρθρο 32 – Διασυνοριακή πρόσβαση με συμφωνία σε αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή ή στις περιπτώσεις που είναι δημοσίως διαθέσιμα

Ένα Κράτος Μέρος δύναται χωρίς να λάβει εξουσιοδότηση άλλου Κράτους Μέρους:

α. να προσχωρεί σε δημοσίως διαθέσιμα (ανοικτή πηγή) αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή ανεξάρτητα που βρίσκονται γεωγραφικά ή

β. να προσχωρεί ή να λαμβάνει μέσω συστήματος υπολογιστή στο έδαφος του αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή που βρίσκονται σε άλλο Κράτος Μέρος αν το Κράτος Μέρος λάβει τη νόμιμη και εκούσια συγκατάθεση του προσώπου που έχει τη νόμιμη εξουσιοδότηση να αποκαλύψει τα δεδομένα μέσω συστήματος υπολογιστή.

Άρθρο 33 – Αμοιβαία συνδρομή αναφορικά με τη συλλογή των διακινούμενων δεδομένων σε πραγματικό χρόνο

1. Τα Κράτη Μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή μεταξύ τους σε σχέση με τη συλλογή σε πραγματικό χρόνο των διακινούμενων δεδομένων που συνδέονται με καθοριζόμενες επικοινωνίες στο έδαφος τους οι οποίες διαβιβάζονται μέσω συστήματος υπολογιστή. Τηρουμένης της παραγράφου 2, η συνδρομή διέπεται από τους όρους και τις διαδικασίες που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία.

2. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει τέτοια συνδρομή τουλάχιστο σε σχέση με ποινικά αδικήματα για τα οποία ο πραγματικός χρόνος συλλογής των διακινούμενων δεδομένων θα ήταν προσιτός σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

Άρθρο 34 – Αμοιβαία συνδρομή σχετιζόμενη με παρέμβαση στα ουσιαστικά δεδομένα

Τα Κράτη Μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή μεταξύ τους σε σχέση με τη συλλογή σε πραγματικό χρόνο ή καταγραφή ουσιαστικών δεδομένων των καθορισμένων επικοινωνιών που διαβιβάζονται μέσω συστήματος υπολογιστή στην έκταση που αυτό επιτρέπεται από τις εφαρμοστέες συνθήκες και την εθνική τους νομοθεσία.

Τίτλος 3 – 24/7 Δίκτυο

Άρθρο 35 – 24/7 Δίκτυο

1. Κάθε Κράτος Μέρος θα προσδιορίσει ένα σύνδεσμο προστό ανά εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα, με σκοπό να διασφαλίσει τους όρους άμεσης συνδρομής για σκοπούς ποινικών ερευνών ή διαδικασιών που αφορούν ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με συστήματα υπολογιστών και δεδομένα, ή για τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή για ποινικό αδίκημα. Τέτοια συνδρομή θα περιλαμβάνει διευκολύνσεις ή αν αυτό επιτρέπεται από την εθνική του νομοθεσία και πρακτική, απευθείας πραγματοποίηση:

- α. παροχής τεχνικών συμβουλών
- β. διαφύλαξης δεδομένων σύμφωνα με τα Άρθρα 29 και 30 και
- γ. συλλογής μαρτυρίας, παροχής νομικής πληροφόρησης και εντοπισμό υπόπτων.

2. α. Ο σύνδεσμος ενός Κράτους Μέρους θα έχει την ικανότητα να επικοινωνεί με το σύνδεσμο του άλλου Κράτους Μέρους σε τακτική βάση.

β. Αν ο σύνδεσμος που καθορίστηκε από ένα Κράτος Μέρος δεν αποτελεί μέρος της αρχής ή των αρχών που είναι υπεύθυνες για διεθνή αμοιβαία συνδρομή ή έκδοση φυγοδίκων, ο σύνδεσμος θα διασφαλίσει ότι είναι ικανός να συντονιστεί με τέτοια αρχή ή αρχές σε τακτική βάση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος θα διασφαλίσει ότι εκπαιδευμένο και καλά εφοδιασμένο προσωπικό είναι διαθέσιμο με σκοπό τη διευκόλυνση της λειτουργίας του δικτύου.

Κεφάλαιο IV – Τελικοί όροι

Άρθρο 36 – Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση αυτή θα είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και από τα Κράτη μη μέλη που συμμετείχαν στην επεξεργασία της.
2. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου των τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία πέντε Κράτη, περιλαμβανομένων τουλάχιστον τριών Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τους όρους των παραγράφων 1 και 2.
4. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος που υπέγραψε τη Σύμβαση το οποίο εκφράζει μετέπειτα τη συγκατάθεσή του να δεσμευτεί από αυτή, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία της έκφρασης της συγκατάθεσής

του να δεσμευτεί από τη Σύμβαση σύμφωνα με τους όρους των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 37 – Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, αφού διαβουλευθεί και εξασφαλίσει την ομόφωνη γνώμη των Συμβαλλομένων Κρατών στη Σύμβαση, μπορεί να προσκαλέσει οποιοδήποτε Κράτος μη μέλος του Συμβουλίου το οποίο δεν συμμετείχε στην επεξεργασία της να προσχωρήσει στη Σύμβαση. Η απόφαση λαμβάνεται από την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20(δ) του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Συμβαλλομένων Κρατών που δικαιούνται να παρακαθήσουν στην εξ Υπουργών Επιτροπή.

2. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος που προσχωρεί στη Σύμβαση με βάση την παράγραφο 1 πιο πάνω, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 38 – Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να καθορίσει την περιοχή ή τις περιοχές στις οποίες θα εφαρμόζεται η Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος δύναται σε μεταγενέστερη ημερομηνία με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή που καθορίζεται στη δήλωση. Όσον αφορά την περιοχή αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη

περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Οποιαδήποτε δήλωση γίνεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους δύναται, αναφορικά με οποιαδήποτε περιοχή η οποία καθορίζεται σε τέτοια δήλωση, να αποσυρθεί με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η απόσυρση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 39 – Εφαρμογή της Σύμβασης

1. Ο σκοπός της παρούσας Σύμβασης είναι να συμπληρώσει εφαρμοστέες πολυμερείς ή διμερείς συμβάσεις ή συμφωνίες μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών, συμπεριλαμβανομένων των όρων:

της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Έκδοση Φυγοδίκων που άνοιξε για υπογραφή στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957 (ETS Αρ.24)

της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για Αμοιβαία Συνεργασία σε Ποινικά Θέματα που άνοιξε για υπογραφή στο Στρασβούργο στις 20 Απριλίου 1959 (ETS Αρ.30)

του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για Αμοιβαία Συνεργασία σε Ποινικά Θέματα που άνοιξε για υπογραφή στο Στρασβούργο στις 17 Μαρτίου 1978 (ETS Αρ. 99).

2. Εάν δύο ή περισσότερα Κράτη Μέρη έχουν ήδη συνάψει μια συμφωνία ή συνθήκη στα θέματα που αναφέρονται στη Σύμβαση αυτή ή έχουν καθορίσει διαφορετικά τις σχέσεις τους σε τέτοια θέματα ή πρέπει να το

πράξουν στο μέλλον, δικαιούνται επίσης να εφαρμόζουν τη συμφωνία ή τη σύμβαση αυτή ή να διακανονίζουν τις σχέσεις τους ανάλογα. Όταν όμως τα Συμβαλλόμενα Κράτη καθορίζουν τις σχέσεις τους όσον αφορά θέματα που αναφέρονται στη Σύμβαση αυτή διαφορετικά από ό,τι ρυθμίστηκε σ'αυτήν το πράττουν με τρόπο που να συνάδει με τους σκοπούς και τις αρχές της Σύμβασης.

3. Τίποτα από όσα ορίζονται στη Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει άλλα δικαιώματα, περιορισμούς, υποχρεώσεις και ευθύνες ενός Κράτους Μέρους.

Άρθρο 40 – Δηλώσεις

Κάθε Κράτος δύναται με γραπτή ειδοποίησή του που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι διατηρεί το δικαίωμα της δυνατότητας απαίτησης επιπρόσθετων στοιχείων όπως προνοείται με βάση το Άρθρο 2, Άρθρο 3, Άρθρο 6, παράγραφος 1(β), Άρθρο 7, Άρθρο 9, παράγραφος 3 και Άρθρο 27, παράγραφος 9(ε).

Άρθρο 41 – Ομοσπονδιακοί όροι

1. Ένα Ομοσπονδιακό Κράτος δύναται να διατηρεί το δικαίωμά του να αναλαμβάνει υποχρεώσεις με βάση το Κεφάλαιο II της Σύμβασης σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ της κεντρικής κυβέρνησης και των ομοσπόνδων Κρατών ή άλλων παρόμοιων εδαφικών περιοχών νοουμένου ότι είναι ικανό να συνεργαστεί με βάση το Κεφάλαιο III.

2. Όταν διατυπώνει μια επιφύλαξη με βάση την παράγραφο 1, ένα ομοσπονδιακό Κράτος δύναται να μην εφαρμόσει τους όρους τέτοιας επιφύλαξης ώστε να αποκλείσει ή σταδιακά να ελαττώσει τις υποχρεώσεις του να λαμβάνει τα μέτρα που εκτίθενται στο Κεφάλαιο II. Περαιτέρω προβλέπει

για ευρεία και αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου με σεβασμό στα μέτρα αυτά.

3. Αναφορικά με τους όρους της Σύμβασης αυτής, η εφαρμογή των οποίων υπόκειται στη δικαιοδοσία των ομοσπόνδων Κρατών ή άλλων παρόμοιων εδαφικών περιοχών που δεν έχουν υποχρέωση με βάση το Συνταγματικό καθεστώς της ομοσπονδίας να λάβουν νομοθετικά μέτρα, η ομοσπονδιακή Κυβέρνηση πληροφορεί τις αρμόδιες αρχές των Κρατών αυτών για τους υπό αναφορά όρους με την ευνοϊκή γνωμοδότησή της ενθαρρύνοντάς τα να προβούν σε κατάλληλες ενέργειες για να τους εφαρμόσουν.

Άρθρο 42 – Επιφυλάξεις

Με γραπτή γνωστοποίησή του που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, κάθε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι διατηρεί το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει την(τις) επιφύλαξη(εις) που προβλέπονται στο Άρθρο 4, παράγραφος 2, Άρθρο 6, παράγραφος 3, Άρθρο 9, παράγραφος 4, Άρθρο 10, παράγραφος 3, Άρθρο 11, παράγραφος 3, Άρθρο 14, παράγραφος 3, Άρθρο 22, παράγραφος 2, Άρθρο 29, παράγραφος 4 και Άρθρο 41, παράγραφος 1. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να γίνει.

Άρθρο 43 – Θέση και απόσυρση επιφυλάξεων

1. Ένα Κράτος Μέρος το οποίο διέτύπωσε επιφύλαξη σύμφωνα με το άρθρο 42, δύναται ολικά ή μερικά να την αποσύρει με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα. Η απόσυρση αυτή αρχίζει να ισχύει την ημέρα της παραλαβής τέτοιας γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα. Αν η γνωστοποίηση αναφέρει ότι η απόσυρση μιας επιφύλαξης αρχίζει να ισχύει κατά την ημερομηνία που καθορίζεται σ'αυτή και τέτοια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη από την ημερομηνία της παραλαβής της γνωστοποίησης από

το Γενικό Γραμματέα, η απόσυρση αρχίζει να ισχύει σε τέτοια μεταγενέστερη ημερομηνία.

2. Ένα Κράτος Μέρος το οποίο έχει διατυπώσει επιφύλαξη όπως αναφέρεται στο Άρθρο 42 θα αποσύρει τέτοια επιφύλαξη, ολικά ή μερικά, μόλις οι συνθήκες το επιτρέψουν.

3. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης δύναται περιοδικά να ερωτά τα Κράτη Μέλη τα οποία έχουν διατυπώσει μία ή περισσότερες επιφυλάξεις όπως αναφέρεται στο Άρθρο 42 σχετικά με την προοπτική απόσυρσης τέτοιας επιφύλαξης(εων).

Άρθρο 44 – Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις στη Σύμβαση δύναται να προταθούν από οποιοδήποτε Κράτος Μέρος και να διαβιβαστούν από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη μη μέλη που συμμετείχαν στην επεξεργασία της Σύμβασης όπως επίσης σε οποιοδήποτε Κράτος το οποίο προσχώρησε ή προσκλήθηκε να προσχωρήσει στη Σύμβαση σύμφωνα με τους όρους του Άρθρου 37.

2. Οποιαδήποτε τροποποίηση που προτάθηκε από Κράτος Μέρος διαβιβάζεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC), η οποία υποβάλλει στην εξ Υπουργών Επιτροπή τη γνώμη της αναφορικά με την προτεινόμενη τροποποίηση.

3. Η εξ Υπουργών Επιτροπή εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και τη γνωμοδότηση που υποβλήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC) και, μετά από διαβούλευση με τα Κράτη μη μέλη στη Σύμβαση, δύναται να εγκρίνει την τροποποίηση.

4. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης που εγκρίνεται από την εξ Υπουργών Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού κοινοποιείται στα Κράτη Μέρη για αποδοχή.

5. Οποιαδήποτε τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ειδοποίηση όλων των Μερών προς το Γενικό Γραμματέα ότι την αποδέχονται.

Άρθρο 45 – Διευθέτηση διαφορών

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC) θα κρατείται ενήμερη για την ερμηνεία και εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

2. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των Κρατών Μερών αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης, αυτά αναζητούν διευθέτηση της διαφοράς διαμέσου διαπραγματεύσεων ή οποιουδήποτε άλλου ειρηνικού μέσου της επιλογής τους, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής της διαφοράς στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC), σε Διαιτητικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις είναι δεσμευτικές για τα Κράτη Μέρη ή στο Διεθνές Δικαστήριο όπως συμφωνείται από τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

Άρθρο 46 – Συσκέψεις των Κρατών Μερών

1. Τα Κράτη Μέρη συσκέπτονται περιοδικά με σκοπό να διευκολύνουν:

α. την αποτελεσματική χρήση και εφαρμογή της Σύμβασης αυτής συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού οποιωνδήποτε προβλημάτων όπως επίσης των αποτελεσμάτων οποιασδήποτε δήλωσης ή επιφύλαξης που έγινε με βάση τη Σύμβαση αυτή

β. την ανταλλαγή πληροφοριών αναφορικά με σημαντικές νομικές, πολιτικές ή τεχνολογικές εξελίξεις ή τακτική που αφορούν το έγκλημα στο διαδίκτυο και τη συλλογή μαρτυρίας σε ηλεκτρονική μορφή

γ. την εξέταση πιθανής συμπλήρωσης ή τροποποίησης της Σύμβασης.

2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC) θα κρατείται περιοδικά ενήμερη αναφορικά με το αποτέλεσμα των συσκέψεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC) διευκολύνει όπως ενδείκνυται, τις συσκέψεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να βοηθήσει τα Κράτη Μέρη στις προσπάθειές τους να συμπληρώσουν ή να τροποποιήσουν τη Σύμβαση. Τρία χρόνια το αργότερο μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC) σε συνεργασία με τα Κράτη Μέρη, διενεργεί εξέταση των προνοιών της Σύμβασης κι αν είναι αναγκαίο συνιστά οποιοσδήποτε απαραίτητες τροποποιήσεις.

4. Εκτός των περιπτώσεων που αναλαμβάνονται από το Συμβούλιο της Ευρώπης, οι υφιστάμενες για την πραγματοποίηση των όρων της παραγράφου 1 δαπάνες, βαρύνουν τα Κράτη Μέρη κατά τον τρόπο που προσδιορίζεται από αυτά.

5. Η Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης παρέχει τη συνδρομή της στα Κράτη Μέρη αναφορικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σύμφωνα με το Άρθρο αυτό.

Άρθρο 47 – Καταγγελία

1. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να καταγγείλει τη Σύμβαση με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Τέτοια καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία της παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 48 – Γνωστοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη μη μέλη που συμμετείχαν στην επεξεργασία της Σύμβασης αυτής όπως επίσης σ' οποιοδήποτε Κράτος το οποίο προσχώρησε ή έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή:

- α. οποιαδήποτε υπογραφή
- β. την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης
- γ. την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης σύμφωνα με τα Άρθρα 36 και 37
- δ. οποιαδήποτε δήλωση που έγινε με βάση το Άρθρο 40 ή επιφύλαξη που διατυπώθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 42
- ε. οποιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή επικοινωνία που σχετίζεται με τη Σύμβαση αυτή.

Σε μαρτυρία των πιο πάνω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό το σκοπό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στη Βουδαπέστη, την 23^η ημέρα του Νοεμβρίου 2001 στα Αγγλικά και Γαλλικά, των δύο κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών, σε ένα αντίγραφο το οποίο κατατίθεται στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει πιστοποιημένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη μη μέλη που συμμετείχαν στην επεξεργασία της Σύμβασης και σε οποιοδήποτε Κράτος που προσκλήθηκε να προσχωρήσει σ' αυτή.